

Сураи Оли Имрон (Surah Al Imran) бо ҳарфҳои арабӣ ва тарҷумаи он

الرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ اللَّهُ بِسْمِ

- (1) الم
- (2) الْقَيُّومُ الْحَيُّ هُوَ إِلَّا إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
- (3) وَالْإِنْجِيلَ التَّوْرَةَ وَأَنْزَلَ يَدِيهِ بَيْنَ لَمَّا مُصَدِّقًا بِالْحَقِّ الْكِتَابَ عَلَيْكَ نَزَّلَ
- (4) أَنْتَقَامٍ ذُو عَزِيزٍ وَاللَّهُ شَدِيدُ عَذَابٍ لَهُمْ اللَّهُ بَيِّنَاتٍ كَفَرُوا الَّذِينَ إِنَّ الْفُرْقَانَ وَأَنْزَلَ لِلنَّاسِ هُدًى قَبْلُ مِنْ
- (5) السَّمَاءِ فِي وَلَا الْأَرْضِ فِي شَيْءٍ عَلَيْهِ يَخْفَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
- (6) الْحَكِيمِ الْعَزِيزِ هُوَ إِلَّا إِلَهَ لَا يَشَاءُ كَيْفَ الْأَرْحَامِ فِي يُصَوِّرُكُمْ الَّذِي هُوَ
- الْفَتْنَةَ ابْتِغَاءَ مُبَدِّئِ تَشَابِهِ مَا فَيَتَّبِعُونَ رِيغَ قُلُوبِهِمْ فِي الَّذِينَ قَامًا مُتَّسِبَاتٍ وَأَخْرَجَ الْكِتَابَ أَمْ هُنَّ مُحْكَمَاتٌ آيَاتٍ مِنْهُ الْكِتَابَ عَلَيْكَ أَنْزَلَ الَّذِي هُوَ
- (7) الْأَلْبَابِ أُولُوا إِلَّا يَذَكَّرُ وَمَا رَبَّنَا عِنْدَ مَنْ كُلُّ بِرٍ آمَنَّا يَقُولُونَ الْعِلْمُ فِي وَالرَّاسِخُونَ اللَّهُ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَعْلَمُ وَمَا تَأْوِيلَهُ وَابْتِغَاءَ
- (8) الْوَهَابِ أَنْتَ إِنَّكَ رَحْمَةً لَدُنْكَ مِنْ لَنَا وَهَبْ هَدْيِنَا إِذْ بَعَدَ قُلُوبُنَا تَرَعُ لَا رَبَّنَا
- (9) الْمُبْعَادَ يُخْلِفُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِيهِ رَيْبَ لَا لِيَوْمِ النَّاسِ جَامِعٍ إِنَّكَ رَبَّنَا
- (10) النَّارِ وَقُودُ هُمْ وَأُولَئِكَ شَيْنًا اللَّهُ مَنْ أَوْلَادُهُمْ وَلَا أَمْوَالُهُمْ عَنْهُمْ تُغْنِي لَنْ كَفَرُوا الَّذِينَ إِنَّ
- (11) الْعِقَابِ شَدِيدٍ وَاللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ اللَّهُ فَأَخَذَهُمْ بَيِّنَاتٍ كَذَبُوا قَبْلَهُمْ مِنَ الَّذِينَ فِرْعَوْنَ آلِ كَذَابٍ
- (12) الْمَهَادِ وَبُسْ جَهَنَّمَ إِلَى وَتُحْشَرُونَ سَتَعْلَبُونَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ قُلْ
- لَعِبْرَةٌ ذَلِكَ فِي إِنَّ يَشَاءُ مَنْ بِنَصْرِهِ يُؤَيِّدُ وَاللَّهُ الْعَيْنِ رَأَى مَثَلِهِمْ يَرَوْنَهُمْ كَافِرَةٌ وَأُخْرَى لِلَّهِ سَبِيلٍ فِي تُقَاتِلُ فَتُهُ التَّقَاتُ فَيَنْتَبِهُنَّ فِي آيَةٍ لَكُمْ كَانَ قَدْ
- (13) الْأَبْصَارِ لِأُولَى
- الدُّنْيَا الْحَيَاةَ عُمَّتًا ذَلِكَ وَالْحَرْبِ وَالْأَنْعَامِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْخَيْلِ وَالْفِضَّةِ الذَّهَبِ مِنَ الْمُقَنْطَرَةِ وَالْقَنَاطِيرِ وَالْبَيْتِ النَّسَاءِ مِنَ الشَّهَوَاتِ حُبٌّ لِلنَّاسِ زِينِ
- (14) الْمَاءِ حُسْنٌ عِنْدَهُ وَاللَّهُ
- بَصِيرٌ وَاللَّهُ اللَّهُ مَنْ وَرِضْوَانٌ مُطَهَّرَةٌ وَأَزْوَاجٌ فِيهَا خَالِدِينَ الْأَنْهَارِ تَحْتَهَا مِنْ تَجْرِي انْتَجَدَ رَبَّهُمْ عِنْدَ اتَّقُوا لِلَّذِينَ ذَلِكَ مَنْ بِخَيْرٍ أَوْلَيْتُمْ قُلْ
- (15) بِالْعِبَادِ
- (16) النَّارِ عَذَابٍ وَقِنَا ذُنُوبَنَا لَنَا فَاعْفُرْ آمَنَّا إِنَّنَا رَبَّنَا يَقُولُونَ الَّذِينَ
- (17) بِالْأَسْحَارِ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالصَّادِقِينَ الصَّابِرِينَ
- (18) الْحَكِيمِ الْعَزِيزِ هُوَ إِلَّا إِلَهَ لَا بِالْقِسْطِ قَائِمًا الْعِلْمُ وَأُولُوا وَالْمَلَائِكَةُ هُوَ إِلَّا إِلَهَ لَا أَنَّهُ اللَّهُ شَهِدَ
- (19) الْحِسَابِ سَرِيعِ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ بَيِّنَاتٍ يَكْفُرُ وَمَنْ بَيْنَهُمْ بَعْثًا الْعِلْمُ جَاءَهُمْ مَا بَعْدَ مِنَ إِلَّا الْكِتَابَ أُوتُوا الَّذِينَ اختلفَ وَمَا الْإِسْلَامُ اللَّهُ عِنْدَ الَّذِينَ إِنَّ
- الْبَلَاغَ عَلَيْكَ إِنَّمَا تَوَلَّوْا وَإِنْ اهْتَدَوْا فَقَدْ اسْلَمُوا فَإِنَّ أَسْلَمْتُمْ وَالْأُمِّيِّينَ الْكِتَابَ أُوتُوا لِلَّذِينَ وَقُلْ اتَّبِعْنِي وَمَنِ اللَّهُ وَجْهِي أَسْلَمْتُ فَقُلْ حَاجُّوكَ فَإِنَّ
- (20) بِالْعِبَادِ بَصِيرٌ وَاللَّهُ
- (21) مِ أَلْيَدٍ بِعَذَابٍ فَبَشِّرْهُمْ النَّاسِ مِنَ بِالْقِسْطِ يَأْمُرُونَ الَّذِينَ وَيَقْتُلُونَ حَقَّ بَعْضِ النَّبِيِّينَ وَيَقْتُلُونَ اللَّهُ آيَاتٍ يَكْفُرُونَ الَّذِينَ إِنَّ
- (22) نَاصِرِينَ مَنْ لَهُمْ وَمَا وَالْآخِرَةَ الدُّنْيَا فِي أَعْمَالِهِمْ حَبِطَتْ الَّذِينَ أُولَئِكَ
- (23) مُعْرِضُونَ وَهُمْ مِنْهُمْ فَرِيقٌ يَتَوَلَّى ثُمَّ بَيِّنُهُمْ لِيَحْكُمَ اللَّهُ كِتَابِ إِلَى يُدْعُونَ الْكِتَابِ مَنْ نَصِيبًا أُوتُوا الَّذِينَ إِلَى تَرَأَى أَلَمْ
- (24) يَقْتُلُونَ كَانُوا مَا دِينِهِمْ فِي وَعَرَّهُمْ عُدُودَاتِهِمْ أَيَّامًا إِلَّا النَّارُ تَمَسَّنَا لَنْ قَالُوا بِأَنَّهُمْ ذَلِكَ
- (25) يُظْلَمُونَ لَا وَهُمْ كَسَبَتْ مَا نَفْسٍ كُلُّ وَوَقِيَتْ فِيهِ رَيْبٌ لَا لِيَوْمِ جَمَعْنَاهُمْ إِذَا فَكَيْفَ

- (26) قَدِيرٌ شَيْءٌ كُلٌّ عَلَىٰ إِنَّكَ الْخَيْرُ بِيَدِكَ تَشَاءُ مَنْ وَتَدُلُّ تَشَاءُ مَنْ وَتُعِزُّ تَشَاءُ مِمَّنْ الْمَلِكُ وَتَنْزِعُ تَشَاءُ مَنْ الْمَلِكُ تُؤْتِي الْمَلِكُ مَالِكُ اللَّهُمَّ قُلِّ
- (27) حِسَابٍ بِغَيْرِ تَشَاءُ مَنْ وَتَرْزُقُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتُخْرِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ تُولِجُ
- اللَّهُ وَإِلَىٰ نَفْسِهِ اللَّهُ مُوَيَّحِدُكُمْ تَقَاةً مِنْهُمْ تَتَّقُوا أَنْ إِلَّا شَيْءٌ فِي اللَّهِ مِنْ فَلَيْسَ ذَلِكَ يَفْعَلُ وَمَنْ الْمُؤْمِنِينَ دُونَ مِنْ أَوْلِيَاءِ الْكَافِرِينَ الْمُؤْمِنُونَ يَتَّخِذُ لِأَ (28) الْمَصِيرُ
- (29) قَدِيرٌ شَيْءٌ كُلٌّ عَلَىٰ وَاللَّهُ الْأَرْضِ فِي وَمَا السَّمَاوَاتِ فِي مَا وَيَعْلَمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُ تُبْدُوهُ أَوْ صُدُورِكُمْ فِي مَا تُخْفُوا إِنْ قُلِّ
- (30) بِالْعِبَادِ رَوْفٌ وَاللَّهُ نَفْسَهُ اللَّهُ وَيُحَدِّثُكُمْ بَعِيدًا أَمَدًا وَيَبْنِيهَا بَيْنَهَا أَنْ لَوْ تَوَدُّ سُوءٍ مِنْ عَمِلَتْ وَمَا مُحْضَرًا خَيْرٍ مِنْ عَمِلَتْ مَا نَفْسٍ كُلُّ نَجْدٍ يَوْمَ
- (31) رَحِيمٌ غُفُورٌ وَاللَّهُ ذُنُوبَكُمْ لَكُمْ وَيَغْفِرُ اللَّهُ يُحِبُّكُمْ فَاتَّبِعُونِي اللَّهُ تُحِبُّونَ كُنْتُمْ إِنْ قُلِّ
- (32) الْكَافِرِينَ يُحِبُّ لَا اللَّهُ فَإِنَّ تَوَلَّوْا فَإِنَّ وَالرَّسُولَ اللَّهُ أَطِيعُوا قُلِّ
- (33) الْعَالَمِينَ عَلَىٰ عِمْرَانَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ وَنُوحًا آدَمَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ إِنْ
- (34) عَلِيمٌ سَمِيعٌ وَاللَّهُ بَعْضٍ مِنْ بَعْضِهَا ذُرِّيَّةً
- (35) الْعَلِيمِ السَّمِيعِ أَنْتَ إِنَّكَ مِنِّي فَتَقَبَّلْ مُحَرَّرًا بَطْنِي فِي مَا لَكَ نَدَرْتُ إِيَّيَ رَبِّ عِمْرَانَ امْرَأَةٌ قَالَتْ إِذْ
- مَنْ يَبْتَهَوُذُ بِكَ أَعِيدُهَا وَإِنِّي مَرْيَمَ سَمَّيْتُهَا وَإِنِّي كَالْأُنثَىٰ الذَّكَرُ وَلَيْسَ وَضَعْتُ بِمَا أَعْلَمُ وَاللَّهُ أَنْتَىٰ وَضَعْتُهَا إِيَّيَ رَبِّ قَالَتْ وَضَعْتُهَا فَلَمَّا (36) الرَّحِيمِ الشَّيْطَانِ
- هُوَ قَالَتْ هَذَا لَكَ يَا أَدَمُ مَرْيَمُ يَا قَالَ رَزَقْنَا عِنْدَهَا وَجَدَ الْمُخْرَابَ زَكَرِيَّا عَلَيْهَا دَخَلَ كَلِمًا زَكَرِيَّا وَكَفَلَهَا نَاحِسَةً نَبَاتًا وَأَنْبَتَهَا حَسَنًا بِقَبُولِ رَبُّهَا فَتَقَبَّلَهَا (37) حِسَابٍ بِغَيْرِ تَشَاءُ مَنْ يَرْزُقُ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ عِنْدَ مِنْ
- (38) الدُّعَاءِ سَمِيعٌ إِنَّكَ طَيِّبَةٌ ذُرِّيَّةٌ لَدُنْكَ مِنْ لِي هَبَّ رَبِّ قَالَ رَبَّهُ زَكَرِيَّا دَعَا هُنَالِكَ
- (39) حِينَ الصَّلَاةِ مَنْ وَنَبِيًّا وَحَصُورًا وَسَيِّدًا اللَّهُ مِنْ بِكَلِمَةٍ مُصَدِّقًا بِبَحْيِي يُبَشِّرُكَ اللَّهُ أَنَّ الْمُخْرَابَ فِي يُصَلِّيَ قَائِمٌ وَهُوَ الْمَلَائِكَةُ فَادْنُهُ
- (40) يَشَاءُ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ كَذَلِكَ قَالَ عَاقِرٌ وَامْرَأَتِي الْكَبِيرُ بَلَّغْنِي وَقَدْ غَلَامٌ لِي يَكُونُ أَنَّى رَبِّ قَالَ
- (41) وَالْإِبْرَارِ بِالْعَيْشِيِّ وَسَبَّحَ كَثِيرًا رَبِّكَ وَأَذْكَرَ رَمْرًا إِلَّا يَأْمُ ثَلَاثَةَ النَّاسِ تَكَلَّمَ أَلَا آتَيْتُكَ قَالَ آيَةٌ لِي أَجْعَلَ رَبِّ قَالَ
- (42) الْعَالَمِينَ نِسَاءً عَلَىٰ وَاصْطَفَاكَ وَطَهَّرَكَ اصْطَفَاكَ اللَّهُ إِنْ مَرْيَمُ يَا الْمَلَائِكَةُ قَالَتْ وَإِذْ
- (43) الرَّاحِطِينَ مَعَ وَارْكَعِي وَاسْجُدِي لِرَبِّكَ أَفْنَتِي مَرْيَمُ يَا
- (44) يَخْتَصِمُونَ إِذْ لَدَيْهِمْ كُنْتَ وَمَا مَرْيَمُ يَكْفُلُ أَيُّهُمْ أَفْلَاهُمْ يُفُونَ إِذْ لَدَيْهِمْ كُنْتَ وَمَا إِلَيْكَ نُوحِيهِ الْعَيْبِ أَنْبَاءً مِنْ ذَلِكَ
- (45) الْمُفْرَبِينَ وَمِنْ وَالْآخِرَةِ الدُّنْيَا فِي وَجِيهَا مَرْيَمُ ابْنُ عِيسَى الْمَسِيحِ اسْمُهُ مِنْهُ بِكَلِمَةٍ يُبَشِّرُكَ اللَّهُ إِنْ مَرْيَمُ يَا الْمَلَائِكَةُ قَالَتْ إِذْ
- (46) الصَّالِحِينَ وَمِنْ وَكَهْلًا الْمُهْدِ فِي النَّاسِ وَيُكَلِّمُ
- (47) فَيَكُونُ كُنْ لَهُ يَقُولُ فَإِنَّمَا أَمْرًا فَضَىٰ إِذَا يَشَاءُ مَا يَخْلُقُ اللَّهُ كَذَلِكَ قَالَ بَشَرٌ يَمَسِّنِي وَلَمْ وَلَدٌ لِي يَكُونُ أَنَّى رَبِّ قَالَتْ
- (48) وَالْإِنْجِيلَ وَالنُّورَةَ وَالْحِكْمَةَ الْكِتَابَ وَيُعَلِّمُهُ
- الْأَكْمَةَ وَأَبْرَىٰ اللَّهُ إِذْ يَبْأُ طَيْرًا فَيَكُونُ فِيهِ فَانْفُجُ الطَّيْرِ كَهَيْبَةِ الطَّيْنِ مَنْ لَكُمْ أَحْلَقُ أَنَّى رَبِّكُمْ مِنْ بَابِيهِ جِنَّتُمْ قَدْ أَنَّى إِسْرَائِيلَ بَنِي إِلَىٰ وَرَسُولًا (49) مُؤْمِنِينَ كُنْتُمْ إِنْ لَكُمْ لَأَيَّةٍ ذَلِكَ فِي إِنْ بَيُّوتِكُمْ فِي تَنْدَخِرُونَ وَمَا تَأْكُلُونَ إِبْمَ وَأَنْبَتَكُمْ اللَّهُ بِإِذْنِ الْمَوْتَىٰ وَأُحْيِي وَالْأَبْرَصَ
- (50) وَأَطِيعُونَ اللَّهُ فَاتَّقُوا رَبَّكُمْ مِنْ بَابِيهِ وَجِنَّتُمْ عَلَيْكُمْ حَرَمٌ الَّذِي بَعْضُ لَكُمْ وَلِأَجْلِ التُّورَةِ مِنْ يَدَيَّ بَيْنَ لَمَّا وَمُصَدِّقًا
- (51) مُسْتَقِيمٌ صِرَاطٌ هَذَا فَاعْبُدُوهُ وَرَبُّكُمْ رَبِّي اللَّهُ إِنْ
- (52) مُسْلِمُونَ بَأَنَّا وَأَشْهَدُ بِاللَّهِ آمَنَّا اللَّهُ أَنْصَارُ نَحْنُ الْحَوَارِيُّونَ قَالَ اللَّهُ إِلَىٰ أَنْصَارِي مَنْ قَالَ الْكُفْرَ مِنْهُمْ عِيسَى أَحْسَنَ فَلَمَّا
- (53) الشَّاهِدِينَ مَعَ فَانْتَبَهْنَا الرَّسُولَ وَاتَّبَعْنَا أَنْزَلْتَ بِمَا آمَنَّا رَبَّنَا
- (54) الْمَاكِرِينَ خَيْرٌ وَاللَّهُ اللَّهُ وَمَكَرَ وَمَكَرُوا

- (55) مَرْجِعُكُمْ إِلَيَّ ثُمَّ أَمَّةٌ الْقَدِيدُ يَوْمَ إِلَى كَفَرُوا الَّذِينَ فَوْقَ اتَّبَعُواكَ الَّذِينَ وَجَاعِلُ كَفَرُوا الَّذِينَ مِنْ وَمُطَهَّرُكَ إِلَيَّ وَرَافِعُكَ مُتَوَفِّيكَ إِنِّي عِيسَى يَا اللَّهُ قَالَ إِذْ تَخْتَلِفُونَ فِيهِ كُنْتُمْ فِيهَا بَيْنَكُمْ فَأَحْكُمُ
- (56) نَاصِرِينَ مَنْ لَهُمْ وَمَا وَالْآخِرَةَ الدُّنْيَا فِي شَدِيدًا عَذَابًا فَأَعَذُّهُمْ رُؤُوفًا الَّذِينَ فَأَمَّا
- (57) الظَّالِمِينَ يُحِبُّ لَا وَاللَّهُ أَجْرُهُمْ فَيُؤَفِّقُهُم الصَّالِحَاتِ وَعَمِلُوا آمَنُوا الَّذِينَ وَأَمَّا
- (58) الْحَكِيمِ وَالذِّكْرِ الْآيَاتِ مِنْ عَلَيْكَ نَتْلُوهُ ذَلِكَ
- (59) فَيَكُونُ كُنْ لَهُ قَالَ ثُمَّ تَرَابٍ مِنْ خَلَقَهُ آدَمَ كَمَثَلِ اللَّهِ عِنْدَ عِيسَى مَثَلٍ إِنَّ
- (60) الْمُتَمَتِّرِينَ مَنْ تَكُنْ فَلَا رَبَّكَ مِنَ الْحَقِّ
- عَلَى اللَّهِ لَعْنَةُ نَجْعَلُكَ نَبِيَّهُمْ ثُمَّ وَأَنْفُسِكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَأَبْنَاءَنَا نَدْعُ تَعَالَوْا فَقُلْ الْعِلْمُ مِنْ جَاءَكَ مَا بَعْدَ مِنْ فِيهِ حَاجَكَ فَمَنْ
- (61) الْكَاذِبِينَ
- (62) الْحَكِيمِ الْعَزِيزِ لَهُ اللَّهُ إِنَّ وَاللَّهُ إِلَهٌ مِنْ وَمَا الْحَقُّ الْقَصَصُ لَهُ هَذَا إِنَّ
- (63) بِالْمُفْسِدِينَ عَلَيْهِمُ اللَّهُ فَإِنَّ تَوَلَّوْا فَيَنْ
- تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهُ دُونَ مَنْ أَرَبَّابٌ بَعْضًا بَعْضًا يَتَّخِذُ وَلَا شَيْئًا بِهِ يُشْرِكُ وَلَا اللَّهُ إِلَّا نَعْبُدُ أَلَا وَبَيْنَكُمْ بَيْنَنَا سَوَاءٌ كَلِمَةٍ إِلَى تَعَالَوْا الْكِتَابِ أَهْلَ يَا قُلْ
- (64) مُسْلِمُونَ بِنَا أَسْهَدُوا فَقُولُوا
- (65) عَقُولُونَ تَدْفَعُونَ بَعْدَهُ مِنْ إِلَّا وَالْإِنْجِيلِ التَّوْرَةَ أَنْزَلَتْ وَمَا إِبْرَاهِيمَ فِي تَحَاجُّونَ لِمَ الْكِتَابِ أَهْلَ يَا
- (66) تَعْلَمُونَ لَا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُ وَاللَّهُ عِلْمٌ بِهِ لَكُمْ لَيْسَ فِيهَا تَحَاجُّونَ فَلِمَ عِلْمٌ بِهِ لَكُمْ فِيهَا حَاجَجْتُمْ هُوَ لَاءَ هَأَنْتُمْ
- (67) الْمُشْرِكِينَ مِنْ كَانَ وَمَا مُسْلِمًا حَنِيفًا كَانَ وَلَكِنْ نَصْرَانِيًّا وَلَا يَهُودِيًّا إِبْرَاهِيمَ كَانَ مَا
- (68) الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَّ وَاللَّهُ آمَنُوا وَالَّذِينَ النَّبِيِّ وَهَذَا اتَّبَعُوهُ لِلَّذِينَ بِإِبْرَاهِيمَ النَّاسِ أَوْلَى إِنَّ
- (69) يَشْعُرُونَ وَمَا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا يُضِلُّونَ وَمَا يُضِلُّونَكُمْ لَوْ الْكِتَابِ أَهْلٍ مَنْ طَائِفَةٌ وَدَّتْ
- (70) تَشْهَدُونَ وَأَنْتُمْ اللَّهُ بِآيَاتِ تَكْفُرُونَ لِمَ الْكِتَابِ أَهْلَ يَا
- (71) تَعْلَمُونَ وَأَنْتُمْ الْحَقِّ وَتَكْتُمُونَ بِالْبَاطِلِ الْحَقِّ تَلْبِسُونَ لِمَ الْكِتَابِ أَهْلَ يَا
- (72) يَرْجِعُونَ لَعَلَّهُمْ آخِرُهُ وَكَفَرُوا النَّهَارِ وَجْهَ آمَنُوا الَّذِينَ عَلَى أَنْزَلَ بِالَّذِي آمَنُوا الْكِتَابِ أَهْلٍ مَنْ طَائِفَةٌ وَقَالَتْ
- وَاللَّهُ يَشَاءُ مَنْ وَنَبِيِّ اللَّهِ بِيَدِ الْفَضْلِ إِنَّ قُلْ رَبِّكُمْ عِنْدَ يُحَاجُّوكُمْ أَوْ أُوتِيْتُمْ مَا مَثَلُ أَحَدٍ يُؤْتَى أَنْ اللَّهُ هَدَى الْهُدَى إِنَّ قُلْ دِينَكُمْ تَبِعَ لِمَنْ إِلَّا تُوْمِنُوا وَلَا
- (73) عَلَيْهِمُ وَاسِعٌ
- (74) الْعَظِيمِ الْفَضْلِ دُونَ وَاللَّهُ يَشَاءُ مَنْ بِرَحْمَتِهِ يَخْتَصُّ
- فِي عَلَيْنَا لَيْسَ قَالُوا بِأَنْتُمْ ذَلِكَ قَائِمًا عَلَيْهِ دُمْتَ مَا إِلَّا إِلَيْكَ يُؤَدُّهُ لَا بَدِينًا تَأْمَنُهُ مِنْ مَنْ وَمِنْهُمْ إِلَيْكَ يُؤَدُّهُ بِقِنطَارٍ تَأْمَنُهُ مِنْ مَنْ الْكِتَابِ أَهْلٍ وَمَنْ
- (75) يَعْلَمُونَ وَهُمْ الْكَذِبِ اللَّهُ عَلَى وَيَقُولُونَ سَبِيلَ الْأَمِّيِّينَ
- (76) الْمُتَّقِينَ يُحِبُّ اللَّهُ فَإِنَّ وَأَنْقَى بَعْدَهُ أَوْفَى مِنْ بَلَى
- عَذَابٌ وَلَهُمْ يُزَكِّيهِمْ وَلَا الْقِيَامَةِ يَوْمَ إِلَيْهِمْ يَنْظُرُ وَلَا اللَّهُ يُكَلِّمُهُمْ وَلَا الْآخِرَةَ فِي لَهُمْ خَلَقَ لَا أَوْلِيَّكَ قَلِيلًا تَمَنَّا وَأَيْمَانِهِمُ اللَّهُ بَعْدَهُ يَشْتَرُونَ الَّذِينَ إِنَّ
- (77) أَلِيمٌ
- اللَّهُ عَلَى يَقُولُونَ وَاللَّهُ عِنْدَ مَنْ هُوَ أَوْمَ اللَّهُ عِنْدَ مَنْ هُوَ وَيَقُولُونَ الْكِتَابِ مِنْ هُوَ وَمَا الْكِتَابِ مِنْ لِيَحْسَبُوهُ بِالْكِتَابِ أَلَسِنْتَهُمْ يَلُورُونَ لَقَرِيقًا مِنْهُمْ وَإِنَّ
- (78) يَعْلَمُونَ وَهُمْ الْكَذِبِ
- وَبِمَا الْكِتَابِ تَعْلَمُونَ ثُمَّ خَذَ بِمَا رَبَّائِيْنَ كُونُوا وَلَكِنَّ اللَّهُ دُونَ مِنْ لِي عِبَادًا كُونُوا لِلنَّاسِ يَقُولُ ثُمَّ وَالتَّبَوَّةَ وَالْحَكْمَ الْكِتَابِ اللَّهُ يُؤَيِّتُهُ أَنْ لَيْشَرَ كَانَ مَا
- (79) نَدْرُسُونَ كُنْتُمْ
- (80) مُسْلِمُونَ أَنْتُمْ إِذْ بَعْدَ بِالْكَفْرِ أَيُّمَرُكُمْ أَرْبَابًا وَالتَّبِيئِينَ الْمَلَائِكَةَ تَتَّخِذُوا أَنْ يَأْمُرُكُمْ وَلَا

- (81) دَلِكُمْ عَلَىٰ أَخَذْتُمْ أَفْرَرْتُمْ قَالَ وَانْتَصَرْتَهُ بِهِ لَتُؤْمِنُنَّ مَعَكُمْ لَمَا مُصَدِّقٌ رَسُولٌ جَاءَكُمْ ثُمَّ وَحِكْمَةٍ كِتَابٍ مِّنْ أَنْتِبُكُمْ لَمَّا النَّبِيِّنَ بِأَقْمِيدِ اللَّهِ أَخَذَ وَإِذِ الشَّاهِدِينَ مِّنْ مَّعَكُمْ وَأَنَا فَاشْهَدُوا قَالَ أَفْرَرْنَا قَالُوا إِصْرِي
- (82) الْفَاسِقُونَ هُمْ فَأُولَئِكَ ذَلِكَ بَعْدَ تَوَلَّى فَمَنْ
- (83) يُرْجَعُونَ وَإِلَيْهِ وَكَرَهَا طَوْعًا وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ فِي مَنْ أَسْلَمَ وَلَهُ يَبْعُونَ اللَّهَ دِينَ أَفْعِيرَ
- نُفِرَ لَآ يَهْمَرُ مِنَ النَّبِيِّينَ وَعَيْسَىٰ مُوسَىٰ أُوْتِي وَمَا وَالْأَسْبَابِ وَيَعْقُوبَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْمَاعِيلَ إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ أَنْزَلَ وَمَا عَلَيْنَا أَنْزَلَ أَوْمَ بِاللَّهِ أَمَّا قُلْ
- (84) مُسْلِمُونَ لَهُ وَتَحْنُ مِنْهُمْ أَحَدٍ بَيْنَ
- (85) الْخَاسِرِينَ مِنَ الْآخِرَةِ فِي وَهُوَ مِنْهُ يُقْبَلُ فَلَنْ دِينًا الْإِسْلَامِ غَيْرَ يَبْتَغِ وَمَنْ
- (86) الظَّالِمِينَ الْقَوْمَ يَهْدِي لَآ وَاللَّهِ التَّيْنَاتُ وَجَاءَهُمْ حَقُّ الرَّسُولِ أَنْ وَشَهِدُوا إِيمَانِهِمْ بَعْدَ كَفَرُوا قَوْمًا اللَّهُ يَهْدِي كَيْفَ
- (87) أَجْمَعِينَ وَالنَّاسِ وَالْمَلَائِكَةَ اللَّهُ لَعَنَهُ عَلَيْهِمْ أَنْ جَزَأُوهُمْ أُولَئِكَ
- (88) يُنظَرُونَ هُمْ وَلَا الْعَذَابَ عَنْهُمْ يُخَفَّفُ لَآ فِيهَا خَالِدِينَ
- (89) رَحِيمٍ غُفُورٌ اللَّهُ فَإِنَّ أَوْصَلَحُوا ذَلِكَ بَعْدَ مِنْ تَابُوا الَّذِينَ إِلَّا
- (90) الضَّالُّونَ هُمْ وَأُولَئِكَ تَوْبَتُهُمْ تُقْبَلُ لَنْ كُفِرَا ارْزَادُوا ثُمَّ إِيمَانِهِمْ بَعْدَ كَفَرُوا الَّذِينَ إِنَّ
- (91) نَاصِرِينَ مِّنْ لَهُمْ وَمَا أَلِيمٌ عَذَابٌ لَهُمْ أُولَئِكَ بِهِ افْتَدَىٰ وَلَوْ ذَهَبَا الْأَرْضِ مَلءُ أَحَدِهِمْ مِنْ يُقْبَلُ فَلَنْ كُفَرَا وَهُمْ وَمَاتُوا كَفَرُوا الَّذِينَ إِنَّ
- (92) عَلِيمٌ بِهِ اللَّهُ فَإِنَّ شَيْءٍ مِنْ تَنْفَقُوا وَمَا تُحِبُونَ مِمَّا تَنْفَقُوا حَتَّىٰ الْبِرِّ تَتَالُوا لَنْ
- (93) صَادِقِينَ تُحْكَمُ إِنْ فَاتَلُواهَا بِالتَّوْرَةِ فَاتُوا قُلْ التَّوْرَةَ تَنْزَلُ أَنْ قَبِلَ مِنْ نَفْسِهِ عَلَىٰ إِسْرَائِيلَ حَرَمَ مَا إِلَّا إِسْرَائِيلَ لَبْنِي جَلًّا كَانَ عَامِ الطُّكُّ
- (94) الظَّالِمُونَ هُمْ فَأُولَئِكَ ذَلِكَ بَعْدَ مِنَ الْكُذِبِ اللَّهُ عَلَىٰ افْتَرَىٰ فَمَنْ
- (95) الْمُشْرِكِينَ مِنْ كَانَ وَمَا حَنِيفًا إِبْرَاهِيمَ مَلَّةً فَاتَّبِعُوا اللَّهُ صَدَقَ قُلْ
- (96) لِلْعَالَمِينَ وَهَدَىٰ مُبَارَكًا بَيْكَةً لِلَّذِي لِلنَّاسِ وَضَعَ بَيْتِ أَوْلَ إِنَّ
- (97) الْعَالَمِينَ نَعْنِي اللَّهُ فَإِنَّ كَفَرَ وَمَنْ سَبِيلًا إِلَيْهِ اسْتَطَاعَ مِنَ الْبَيْتِ حُجَّ النَّاسِ عَلَىٰ وَبَلَّهِ أَمَّا كَانَ دَخَلَهُ وَمَنْ إِبْرَاهِيمَ مَقَامَ اتَّبَعَتْ آيَاتُ فِيهِ
- (98) تَعْمَلُونَ مَا عَلَىٰ شَهِيدٌ وَاللَّهُ آيَاتِ تَكْفُرُونَ لِمَ الْكِتَابِ أَهْلَ يَا قُلْ
- (99) تَعْمَلُونَ عَمَّا يَعْظِلُ اللَّهُ وَمَا شَهِدَاءَ وَأَنْتُمْ عَرَجًا تَبْعُونَهَا آمَنَ مِنْ اللَّهِ سَبِيلَ عَنِ تَصُدُونَ لِمَ الْكِتَابِ أَهْلَ يَا قُلْ
- (100) كَافِرِينَ إِيمَانِكُمْ بَعْدَ يَرُدُّكُمْ الْكِتَابِ أَوْتُوا الَّذِينَ مِّنْ قَرِيبًا تَطْبِعُوا إِنْ آمَنُوا الَّذِينَ أَيُّهَا يَا
- (101) مُسْتَقِيمٍ صِرَاطٍ إِلَىٰ هُدًى فَقَدْ بِاللَّهِ يَعْتَصِمَ وَمَنْ رَسُولُهُ وَفِيكُمْ اللَّهُ آيَاتِ عَلَيْكُمْ تُتْلَىٰ وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ وَكَيْفَ
- (102) مُسْلِمُونَ وَأَنْتُمْ إِلَّا تَمُوتُنَّ وَلَا تُفَاتِهِ حَقَّ اللَّهُ اتَّقُوا آمَنُوا الَّذِينَ أَيُّهَا يَا
- حُفْرَةَ سَفَا عَلَىٰ وَكُنْتُمْ نَالِحُوا بِنِعْمَتِهِ فَأَصْبَحْتُمْ فُلُوبِكُمْ بَيْنَ فَالْفَ أَعْدَاءَ كُنْتُمْ إِذِ عَلَيْكُمْ اللَّهُ نِعْمَةً وَادْكُرُوا تَفَرَّقُوا وَلَا جَمِيعًا اللَّهُ بِحَبْلِ وَاعْتَصِمُوا
- (103) تَهْتَدُونَ لَعَلَّكُمْ آيَاتِهِ لَكُمْ اللَّهُ يَبِينُ كَذَلِكَ مِّنْهَا فَانْقَدْكُمْ النَّارِ مِّنْ
- (104) الْمُفْلِحُونَ هُمْ وَأُولَئِكَ الْمُنْكَرِ عَنِ وَيَنْهَوْنَ رُوفِيَالْمَعْرُوبِ وَالْخَيْرِ إِلَىٰ يَدْعُونَ أُمَّةً مِنْكُمْ وَلَنْتُنَّ
- (105) عَظِيمٍ عَذَابٌ لَهُمْ وَأُولَئِكَ التَّيْنَاتُ جَاءَهُمْ مَا بَعْدَ مِنْ وَاخْتَلَفُوا تَفَرَّقُوا كَالَّذِينَ تَكُونُوا وَلَا
- (106) تَكْفُرُونَ كُنْتُمْ بِمَا الْعَذَابَ فَذُوقُوا إِيمَانِكُمْ بَعْدَ أَكْفَرْتُمْ وَجُوهُهُمْ اسْوَدَّتْ الَّذِينَ فَأَمَّا وَجُوهٌ وَسَوْدٌ وَجُوهٌ نَّيْبِضٌ يَوْمَ
- (107) خَالِدُونَ فِيهَا هُمْ اللَّهُ رَحْمَةً فِيهِ وَجُوهُهُمْ ابْيَضَّتْ الَّذِينَ وَأَمَّا
- (108) لِلْعَالَمِينَ ظُلْمًا يُرِيدُ اللَّهُ وَمَا بِالْحَقِّ عَلَيْكَ تَتْلُوهَا اللَّهُ آيَاتِ تِلْكَ
- (109) الْأُمُورُ تُرْجَعُ اللَّهُ وَإِلَى الْأَرْضِ فِي وَمَا السَّمَاوَاتِ فِي مَا وَلَّهِ

تُونَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُمْ لَكُمْ خَيْرًا لَكَانَ الْكِتَابِ أَهْلُ آمَنَ وَلَوْ بِاللَّهِ وَتُؤْمِنُونَ الْمُنْكَرِ عَنِ وَتَنْهَوْنَ بِالْمَعْرُوفِ تَأْمُرُونَ لِلنَّاسِ أُخْرِجَتْ أُمَّةٌ خَيْرٌ كُنْتُمْ
(110) الْفَاسِقُونَ وَأَكْثَرُهُمْ

(111) يُنصِرُونَ لَا تَمُّ الْأُدْبَارَ يُؤَلُّوكُمْ يُفَاتِلُوكُمْ وَإِنْ أَدَى إِلَّا يُصْرُوكُمْ لَنْ

يَكْفُرُونَ كَانُوا بِأَنَّهُمْ ذَلِكَ الْمُسْكَنَةُ عَلَيْهِمْ وَضُرِبَتْ اللَّهُ مِّنْ بَعْضِ بَابُوا النَّاسِ مِّنْ وَحَبْلِ اللَّهِ مِّنْ بِحَبْلِ إِلَّا تَقْفُوا مَا آتَيْنَ الدَّلَّةَ عَلَيْهِمْ ضُرِبَتْ
(112) يَعْتَدُونَ وَكَانُوا عَصَا بِمَا ذَلِكَ حَقٌّ بِغَيْرِ يَأْ الْأَنْبِيَاءِ وَيَقْتُلُونَ اللَّهُ بِآيَاتِ

(113) يَسْجُدُونَ وَهُمْ اللَّيْلِ أَنَا اللَّهُ آيَاتِ يَتْلُونَ قَائِمَةٌ أُمَّةٌ الْكِتَابِ أَهْلٌ مِّنْ سِوَا لَيْسُوا

(114) الصَّالِحِينَ مِّنْ وَأُولَئِكَ الْخَيْرَاتِ فِي وَيُسَارِعُونَ الْمُنْكَرِ عَنِ وَيَنْهَوْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَأْمُرُونَ لِأَخْرَجِ وَالْيَوْمِ بِاللَّهِ يُؤْمِنُونَ

(115) بِالْمُتَّقِينَ عَلَيْهِمُ وَاللَّهُ يَكْفُرُوهُ فَلَنْ خَيْرٍ مِّنْ يَعْلَمُوا وَمَا

(116) خَالِدُونَ فِيهَا هُمْ النَّارِ أَصْحَابٌ وَأُولَئِكَ شَرِيبًا اللَّهُ مِّنْ أَوْلَادِهِمْ وَلَا وَاللَّهُمَّ عَنْهُمْ تُعْنِي لَنْ كَفَرُوا الَّذِينَ إِنَّ

(117) يَظْلِمُونَ هُمْ أَنْفُسَهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ ظَلَمَهُمْ وَمَا فَا هَلَكَنَّهُ أَنْفُسَهُمْ ظَلَمُوا قَوْمٍ حَزَبَتْ أَصَابَتْ صِرٌّ فِيهَا رِيحٌ كَمَثَلِ الدُّنْيَا الْحَيَاةِ هَذِهِ فِي يُنْفِقُونَ مَا مَثَلُ

لَكُمْ بَيْنًا قَدْ بَرَأَكُمُ صُدُورُهُمْ تُخْفِي وَمَا أَقْوَاهُمْ مِّنْ الْبَغْضَاءِ بَدَتْ قَدْ عَنْتُمْ مَا وَدُّوا خَبَالًا يَأْلُونَكُمْ لَا دُونَكُمْ مِّنْ بَطَانَةٍ تَتَّخِذُوا لَا آمَنُوا الَّذِينَ آيَاهَا يَا
(118) تَعْلَمُونَ كُنْتُمْ إِنْ الْآيَاتِ

إِنَّ بَغِيظَكُمْ تُؤَامُوا قُلُ الْعَيْظِ مِنَ الْأَنَامِلِ عَلَيْكُمْ عَضُوا خَلَوْا وَإِذَا آمَنَّا قَالُوا لَقَوْمِكُمْ وَإِذَا كَلَّمَهُ بِالْكِتَابِ وَتُؤْمِنُونَ يُحِبُّونَكُمْ وَلَا تُحِبُّونَهُمْ أَوْلَاءَ هَآأَنْتُمْ
(119) الصُّدُورِ بِذَاتِ عَلَيْهِمُ اللَّهُ

(120) حَيْطُمٌ يَعْمَلُونَ بِمَا اللَّهُ إِنَّ شَيْبًا كَيْدُهُمْ يُصْرُوكُمْ لَا وَتَقْفُوا تُصْبِرُوا وَإِنْ بِهَا يَفْرَحُوا سَيِّئَةٌ تُصْبِحُكُمْ وَإِنْ تَسُوهُمْ حَسَنَةٌ تَمْسُسُكُمْ إِنْ

(121) عَلَيْهِمُ سَمِيعٌ وَاللَّهُ لِلْقِتَالِ مَقَاعِدَ الْمُؤْمِنِينَ تَبَوَّءَ أَهْلِكَ مِّنْ عَدَوْتِ وَإِذْ

(122) الْمُؤْمِنُونَ فَلْيَتَوَكَّلِ اللَّهُ وَعَلَىٰ وَلِيَّهُمَا وَاللَّهُ تَفْشَلَا أَنْ مِنْكُمْ طَائِفَتَانِ هَمَّتْ إِذْ

(123) تَشْكُرُونَ لَعَلَّكُمْ اللَّهُ فَاتَّقُوا أَذَلَّةً وَأَنْتُمْ بِيَدِ اللَّهِ نَصْرَكُمْ وَلَقَدْ

(124) مُزَلِّينَ الْمَلَائِكَةَ مِنَ الْآفِ بِثَلَاثَةِ رَبُّكُمْ يُمِدُّكُمْ أَنْ يَكْفِيَكُمْ أَلَنْ لِلْمُؤْمِنِينَ تَقُولُ إِذْ

(125) مُسَوِّمِينَ الْمَلَائِكَةَ مِنَ الْآفِ بِخَمْسَةِ رَبُّكُمْ يُمِدُّكُمْ هَذَا قَوْمِهِمْ مِّنْ وَيَأْتِيَكُمْ وَتَقْفُوا تُصْبِرُوا إِنْ بَلَىٰ

(126) الْحَكِيمِ الْعَزِيزِ اللَّهُ عِنْدَ مِنْ إِلَّا النَّصْرُ وَمَا بِهِ قُلُوبُكُمْ وَلَيَطْمَئِنَّ لَكُمْ بُشْرَىٰ إِلَّا اللَّهُ جَعَلَهُ وَمَا

(127) خَائِبِينَ فَيَقْبَلُوا بِحَبِيْبِهِمْ أَوْ كَفَرُوا الَّذِينَ مِّنْ طَرَفًا لِّيَقْطَعَ

(128) ظَالِمُونَ فَإِنَّهُمْ يُعَذِّبُهُمْ أَوْ عَلَيْهِمْ يَتُوبُ أَوْ شَيْءٌ الْأَمْرِ مِنْ لَكَ لَيْسَ

(129) رَحِيمٌ غُفُورٌ وَاللَّهُ يَشَاءُ مَنْ وَيُعَذِّبُ يَشَاءُ لِمَنْ يَغْفِرُ الْأَرْضِ فِي وَمَا السَّمَاوَاتِ فِي مَا وَاللَّهُ

(130) تُفْلِحُونَ لَعَلَّكُمْ اللَّهُ وَاتَّقُوا مُضَاعَفَةً أضعافاً الرِّبَا تَأْكُلُوا لَا آمَنُوا الَّذِينَ آيَاهَا يَا

(131) لِلْكَافِرِينَ أَعَدَّتْ اللَّيْلِ نَارَالِ وَاتَّقُوا

(132) تُرْحَمُونَ لَعَلَّكُمْ وَالرَّسُولَ اللَّهُ وَأَطِيعُوا

(133) لِلْمُتَّقِينَ أَعَدَّتْ وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ عَرْضُهَا وَجَنَّةٌ رَبُّكُمْ مِّنْ مَّغْفِرَةٍ إِلَىٰ وَسَارِعُوا

(134) الْمُحْسِنِينَ يُحِبُّ وَاللَّهُ النَّاسِ عَنِ وَالْعَافِينَ الْعَيْظِ وَالْكَاطِمِينَ وَالصَّرَاءِ السَّرَّاءِ فِي يُنْفِقُونَ الَّذِينَ

يَعْلَمُونَ وَهُمْ أَفْعَلُوا مَا عَلَىٰ بَصُرُوا وَلَمْ اللَّهُ إِلَّا وَبِالدُّدِّ يَغْفِرُ وَمَنْ لِدُنُوبِهِمْ فَاسْتَعْفَرُوا اللَّهُ ذَكَرُوا أَنْفُسَهُمْ ظَلَمُوا أَوْ فَاحِشَةً فَعَلُوا إِذَا وَالَّذِينَ
(135)

(136) الْعَامِلِينَ أَجْرٍ وَنِعْمَ فِيهَا خَالِدِينَ الْأَنْهَارِ تَحْتِهَا مِنْ تَجْرِي وَجَنَّتْ رَبِّهِمْ مِّنْ مَّغْفِرَةٍ جَزَاءُ هُمْ أُولَئِكَ

(137) الْمَكْدِبِينَ عَاقِبَةُ كَانَ كَيْفَ فَانظُرُوا الْأَرْضِ فِي فَسِيرُوا سُنُّنٌ قَبْلَكُمْ مِنْ خَلَّتْ قَدْ

(138) لِلْمُتَّقِينَ وَمَوْعِظَةٌ وَهُدًى لِلنَّاسِ بَيَانٌ هَذَا

- (139) مُؤْمِنِينَ كُنْتُمْ إِنْ الْأَعْلُونَ وَأَنْتُمْ تَحْزَنُوا وَلَا تَهِنُوا وَلَا
- (140) الظَّالِمِينَ حُبِّي لَا وَاللَّهِ شَهَادًا مِنْكُمْ وَيَتَّخِذُ آمَنُوا الَّذِينَ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ النَّاسَ بَيْنَ نَدَائِلِهَا الْأَيَّامِ وَتِلْكَ مِثْلَهُ فَرَحَ الْقَوْمِ مَسَّ فَقَدْ قَرِحَ يَمَسُّكُمْ إِنْ
- (141) الْكَافِرِينَ وَيَمَحِقَ آمَنُوا الَّذِينَ اللَّهُ وَلِيَمَحِّصَ
- (142) الصَّابِرِينَ وَيَعْلَمَ مِنْكُمْ جَاهِدُوا الَّذِينَ اللَّهُ يَعْلَمَ وَلَمَّا الْجِنَّةَ تَدْخُلُوا أَنْ حَسِبْتُمْ أَمْ
- (143) تَنْظُرُونَ وَأَنْتُمْ رَأَيْتُمُوهُ فَقَدْ تَلْفَوْهُ أَنْ قَبْلَ مِنَ الْمَوْتِ تَمَنَّوْنَ كُنْتُمْ وَقَدْ
- اللَّهُ وَسَيَجْزِي بِئِذَاشَ اللَّهُ يَضْرِبُ قَلْبَ عَقَبِيهِ عَلَى بِنَقَلِبِ وَمَنْ أَعْقَابِكُمْ عَلَى انْقَلَبْتُمْ قِتْلًا أَوْ مَاتَ أَفَانِ الرُّسُلُ قَبْلِهِ مِنْ خَلْتِ قَدْ رَسُولٌ إِلَّا مُحَمَّدٌ وَمَا
- (144) الشَّاكِرِينَ
- كِرِينَ الشَّا وَسَيَجْزِي مِنْهَا نُوتِهِ الْأَحْرَةَ تَوَابَ يَرِدُ وَمَنْ مِنْهَا نُوتِهِ الدُّنْيَا تَوَابَ يَرِدُ وَمَنْ مُوجِلًا كِتَابًا اللَّهُ بِإِذْنِ إِلَّا تَمُوتَ أَنْ لِنَفْسٍ كَانَ وَمَا
- (145)
- (146) الصَّابِرِينَ يُحِبُّ وَاللَّهُ اسْتَكَاثُوا وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اللَّهُ سَبِيلَ فِي أَصَابَهُمْ لِمَا وَهُنَا فَمَا كَثِيرٌ رِبِّيُونَ مَعَهُ قَاتِلٌ نَبِيٍّ مَنْ وَكَأَيِّن
- (147) الْكَافِرِينَ الْقَوْمِ عَلَى وَانصُرْنَا أَفْدَامَنَا بَتَّوَدَّ أَمْرَنَا فِي وَإِسْرَافَنَا ذُنُوبَنَا لَنَا اغْوِرَ رَبَّنَا قَالُوا أَنْ إِلَّا قَوْلُهُمْ كَانَ وَمَا
- (148) الْمُحْسِنِينَ يُحِبُّ وَاللَّهُ الْأَحْرَةَ تَوَابَ وَحُسْنِ الدُّنْيَا تَوَابَ اللَّهُ فَاتَاهُمْ
- (149) خَاسِرِينَ فَتَقَبَّلُوا أَعْقَابِكُمْ عَلَى يَرُدُّكُمْ كَفَرُوا الَّذِينَ تُطِيعُوا إِنْ آمَنُوا الَّذِينَ أَيُّهَا يَا
- (150) النَّاصِرِينَ خَيْرٌ وَهُوَ مَوْلَاكُمْ اللَّهُ بَلِ
- (151) الظَّالِمِينَ وَىمَّةٌ وَبِئْسَ النَّارُ وَمَاوَاهُمْ سُلْطَانًا بِهِ يَنْزَلُ لَمْ مَا بِاللَّهِ أَشْرَكُوا بِمَا الرُّعْبَ كَفَرُوا الَّذِينَ قُلُوبٍ فِي سَلْفِي
- مَنْ وَمِنْكُمْ الدُّنْيَا يُدِيرُ مَنْ مِنْكُمْ يُدِيرُ مَنْ مَا أَرَاكُمْ مَا بَعْدَ مَنْ وَعَصِيْتُمْ الْأَمْرَ فِي وَتَنَازَعْتُمْ فَسَلِّتُمْ إِذَا حَتَّى بِإِذْنِهِ تَحْسُونَهُمْ إِذْ وَعَدَهُ اللَّهُ صَدَقْتُمْ وَقَدْ
- (152) الْمُؤْمِنِينَ عَلَى فَضْلِ ذُو وَاللَّهُ عَنْكُمْ عَفَا وَقَدْ لِيَبْتَلِيَكُمْ عَنْهُمْ صَرَفَكُمْ ثُمَّ الْأَحْرَةَ يُرِيدُ
- بِمَا خَبِيرٌ وَاللَّهُ أَصَابَكُمْ مَا وَلَا فَاتَكُمْ مَا عَلَى تَحْزَنُوا لَكَيْلًا بَعَمَّ عُمًا فَاتَابَكُمْ أَخْرَاكُمْ فِي يَدْعُوَكُمْ وَالرُّسُولُ أَحَدٍ عَلَى تَلْوُونَ وَلَا تُصْعِدُونَ إِذْ
- (153) تَعْمَلُونَ
- مِنْ لَنَا هَلْ لَوْ يَفُو الْجَاهِلِيَّةَ ظَنَّ الْحَقَّ غَيْرَ بِاللَّهِ يَطْنُونَ أَنْفُسَهُمْ أَهْمْتَهُمْ قَدْ وَطَائِفَهُ مِنْكُمْ طَائِفَةٌ يَغْشَى نِعَاسًا أَمَنَةً الْعَمَّ بَعْدَ مَنْ عَلَيْكُمْ أَنْزَلَ ثُمَّ
- يُبْرِكُمْ فِي تَمَكُّدَ لَوْ قُلْ هَاهُنَا قِتْلَانَا مَا شَيْءُ الْأَمْرِ مِنْ لَنَا كَانَ لَوْ يَقُولُونَ لَكَ يُبْدُونَ لَا مَا أَنْفُسِهِمْ فِي يُخْفُونَ لِلَّهِ كُلَّهُ الْأَمْرَ إِنْ قُلْ شَيْءٌ مِنَ الْأَمْرِ
- (154) وَرِالصِّدِّ بَدَاتٍ عَلِيمٌ وَاللَّهُ قُلُوبِكُمْ فِي مَا وَلِيَمَحِّصَ صُدُورَكُمْ فِي مَا اللَّهُ وَلِيَبْتَلِيكُمْ مَضَاجِعِهِمْ إِلَى الْقَتْلِ عَلَيْهِمْ كَتَبَ الَّذِينَ لَبَّرَ
- (155) حَلِيمٌ غَفُورٌ اللَّهُ إِنْ عَنْهُمْ اللَّهُ عَفَا وَقَدْ كَسَبُوا مَا بَعْضُ الشَّيْطَانِ اسْتَزَلَّهُمْ إِنَّمَا جَمَعَانِ التَّقَى نِيَمَ مِنْكُمْ تَوَلَّوْا الَّذِينَ إِنْ
- اللَّهُ لِيَجْعَلَ وَأَقْبَلُ وَمَا مَا تَوَلَّوْا مَا عِنْدَنَا كَانُوا لَوْ غَزَى كَانُوا أَوْ الْأَرْضِ فِي ضَرَبُوا إِذَا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَالُوا كَفَرُوا كَالَّذِينَ تَكُونُوا لَا آمَنُوا الَّذِينَ أَيُّهَا يَا
- (156) بَصِيرٌ تَعْمَلُونَ بِمَا وَاللَّهُ وَبِمِيتٍ يُحْيِي وَاللَّهُ قُلُوبِهِمْ فِي حَسْرَةً ذَلِكَ
- (157) يَجْمَعُونَ مِمَّا خَيْرٌ وَرَحْمَةً اللَّهِ مِنْ لِمَغْفِرَةٍ مِثْمَ أَوْ اللَّهُ سَبِيلَ فِي قُتِلْتُمْ وَلَيْنَ
- (158) تُحْسِرُونَ اللَّهُ لِأَيِّ قُتِلْتُمْ أَوْ مِنْكُمْ وَلَيْنَ
- فَتَوَكَّلْ مَتَّعَ فَإِذَا الْأَمْرِ فِي وَشَاوَرَهُمْ هُمْ وَاسْتَغْفِرْ مِنْ عَنُهَا فَاعْفُ حَوْلَكَ مِنْ لَأَنْفَضُوا الْقَلْبَ غَلِيظًا فَطَأ كُنْتَ وَلَوْ لَهُمْ لِنْتَ اللَّهُ مِنْ رَحْمَةٍ فِيمَا
- (159) الْمُتَوَكِّلِينَ يُحِبُّ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ عَلَى
- (160) الْمُؤْمِنُونَ فَلْيَتَوَكَّلِ اللَّهُ وَعَلَى بَعْدِهِ مَنْ يَنْصُرْكُمْ الَّذِي دَا فَمَنْ يَخَذَلْكُمْ وَإِنْ لَكُمْ غَالِبٌ فَلَا اللَّهُ يَنْصُرْكُمْ إِنْ
- (161) يُظَلْمُونَ لَا وَهُمْ كَسَبَتْ مَا نَفْسٍ كُلُّ تُوَفَّى ثُمَّ الْقِيَامَةَ يَوْمَ غَلَّ بِمَا يَأْتِ يَغْلُ وَمَنْ يُغْلَ أَنْ لِنَبِيِّ كَانَ وَمَا
- (162) الْمَصِيرُ وَبِئْسَ جَهَنَّمَ وَمَاوَاهُ اللَّهُ مَنْ بِسَخَطِ بَاءَ كَمَنْ اللَّهُ رِضْوَانِ اتَّبَعَ أَفَمَنْ
- (163) يَعْمَلُونَ بِمَا بَصِيرٌ وَاللَّهُ اللَّهُ عِنْدَ دَرَجَاتٍ هُمْ
- ضَلَالٍ لَنِي بَلَّةٌ مِنْ كَانُوا وَإِنْ الْحِكْمَةَ الْكِتَابِ وَيُعَلِّمُهُمْ يُزَكِّيهِمْ آيَاتِهِ عَلَيْهِمْ يَتْلُو أَنْفُسِهِمْ مَنْ رَسُولًا فِيهِمْ بَعَثَ إِذْ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى اللَّهِ مَنْ لَقَدْ
- (164) مُبِينٌ

- (165) قَدِيرٌ شَيْءٌ كُلُّ عَلَى اللَّهِ إِنَّ أَنْفُسَكُمْ عِنْدَ مَنْ هُوَ فُلْ هَذَا أَنَّى فُلْتُمْ مَثَلَيْهَا أَصَبْتُمْ قَدْ مُصِيبَةٌ أَصَابَتْكُمْ أَوْلَمَّا
- (166) الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ قِيَادِنِ الْجَمْعَانِ النَّقَى يَوْمَ أَصَابَكُمْ وَمَا
- يَقُولُونَ لِلْإِيمَانِ مِنْهُمْ بِأَقْرَبَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَفْرِ هُمْ لَا يَتَّبِعْنَاكُمْ إِلَّا قَدَّةً نَعْلَمُ لَوْ قَالُوا أَدْفَعُوا أَوْ اللَّهُ سَبِيلَ فِي قَاتِلُوا تَعَالَوْ لَهُمْ وَقِيلَ نَافِقُوا الَّذِينَ وَلِيَعْلَمَ
- (167) يَكْتُمُونَ بِمَا أَعْلَمَ وَاللَّهُ قَلُوبَهُمْ فِي لَيْسَ مَا بِأَقْوَاهِمُ
- (168) صَادِقِينَ كُنْتُمْ إِنْ الْمَوْتِ أَنْفُسَكُمْ عَنْ فَادَرُّوْا قُلْ قَاتِلُوا مَا أَطَاعُونَا لَوْ وَقَعْدُوا لِإِخْوَانِهِمْ قَالُوا الَّذِينَ
- (169) يُرْزَقُونَ رَبَّهُمْ عِنْدَ أَحْيَاءِ بَلْ أَمَوَاتَا اللَّهُ سَبِيلَ فِي قَاتِلُوا الَّذِينَ تَحْسَبِينَ وَلَا
- (170) يَحْزَنُونَ هُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ خَوْفٌ إِلَّا خَلْفَهُمْ مِّنْ يَّهْمٍ يَلْحَقُوا لَمْ لَّذِينَ بَا وَيَسْتَبْشِرُونَ فَضْلِهِ مِنَ اللَّهِ أَنَاهُمْ بِمَا فَرِحِينَ
- (171) الْمُؤْمِنِينَ أَجْرَ يُضِيعُ لَا اللَّهُ وَأَنَّ وَقَضَى اللَّهُ مِّنْ بِنِعْمَةٍ يَسْتَبْشِرُونَ
- (172) عَظِيمٍ أَجْرٌ وَاتَّقُوا مِنْهُمْ أَحْسَنُوا لِلَّذِينَ الْقَرْحُ أَصَابَهُمْ مَا بَعْدَ مِنَ الرَّسُولِ بَلَى اسْتَجَابُوا الَّذِينَ
- (173) الْوَكِيلِ وَيَعْمَ اللَّهُ حَسْبُنَا وَقَالُوا إِيْمَانًا فَرَادَهُمْ فَاحْشَوْهُمْ لَكُمْ جَمَعُوا قَدْ النَّاسِ إِنْ النَّاسِ لَهُمْ قَالَ الَّذِينَ
- (174) عَظِيمٍ فَضْلٍ ذُو وَاللَّهُ اللَّهُ رِضْوَانٌ وَاتَّبِعُوا سُوءَ يَمَسُّهُمْ لَمْ وَقَضَى اللَّهُ مِّنْ بِنِعْمَةٍ فَانْقَلَبُوا
- (175) مُؤْمِنِينَ كُنْتُمْ إِنْ وَخَافُونَ تَخَافُوا هُمْ فَلَا أَوْلِيَاءَهُ بِخَوْفِ الشَّيْطَانِ ذَلِكَ إِنْمَّا
- (176) عَظِيمٍ عَذَابٌ وَلَهُمْ الْآخِرَةُ فِي حَظًّا لَهُمْ يَجْعَلُ إِلَّا اللَّهُ يُرِيدُ شَيْئًا اللَّهُ يَضْرِبُوا لَنْ إِنَّهُمْ الْكُفْرِ فِي يُسَارِعُونَ الَّذِينَ يَحْزَنُكَ وَلَا
- (177) أَلِيمٌ عَذَابٌ وَلَهُمْ شَيْئًا اللَّهُ يَضْرِبُوا لَنْ بِالْإِيمَانِ الْكُفْرَ اسْتَرَوْا الَّذِينَ إِنْ
- (178) مُهِينٌ عَذَابٌ وَلَهُمْ إِنْمَّا لِيَزْدَادُوا لَهُمْ تُمْلِي إِنْمَّا لِأَنْفُسِهِمْ خَيْرٌ لَهُمْ تُمْلِي أَنَّمَا كَفَرُوا الَّذِينَ يَحْسَبِينَ وَلَا
- (179) يَشَاءُ مَنْ رُسُلِهِ مِنْ بِيَّحَدِّ اللَّهُ وَلَكِنَّ الْعَيْبَ عَلَى لِيُطْلِعَكُمْ اللَّهُ كَانَ وَمَا الطَّيِّبِ مِنَ الْخَبِيثِ يَمِيزَ حَتَّى عَلَيْهِ أَنْتُمْ مَا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ لِيَذَرَ اللَّهُ كَانَ مَا
- (180) عَظِيمٍ أَجْرٌ فَلَكُمْ وَتَقْوُوا تُؤْمِنُوا وَإِنْ رُسُلِهِ بِاللَّهِ فَاْمِنُوا
- (180) لِسَمَاوَاتِ مِيرَاثٌ وَاللَّهُ الْقِيَامَةَ يَوْمَ بِهِ بَخُلُوا مَا سَيُطَوَّقُونَ لَهُمْ شَرٌّ هُوَ بَلْ لَهُمْ خَيْرًا هُوَ فَضْلِهِ مِنَ اللَّهِ أَنَاهُمْ بِمَا يَبْخُلُونَ الَّذِينَ يَحْسَبِينَ وَلَا
- (181) خَبِيرٌ تَعْمَلُونَ بِمَا وَاللَّهُ وَالْأَرْضِ
- (181) يَقِ الْحَرِّ عَذَابٌ ذُوقُوا وَتَقُولُ حَقٌّ بَعِيرِ الْأَنْبِيَاءِ وَقَتْلَهُمْ قَالُوا مَا سَنَكْتُبُ أَغْنِيَاءَ وَنَحْنُ قَدِيرٌ اللَّهُ إِنْ قَالُوا الَّذِينَ قَوْلَ اللَّهِ سَمِعَ لَقَدْ
- (182) لِلْعَبِيدِ بِظُلَامٍ لَيْسَ اللَّهُ وَأَنَّ أَيْدِيَكُمْ قَدَمْتُمْ بِمَا ذَلِكَ
- (183) إِنْ قَتَلْتُمُوهُمْ فَلَمَّ قُلْتُمْ يَوْمَئِذٍ بِالْبَيِّنَاتِ قَبْلِي مِّنْ رُّسُلٍ جَاءَكُمْ قَدْ قُلْنَا النَّارَ تَأْكُلُهُ بِفُرْجَانٍ يَأْتِينَا حَتَّى لِرَسُولٍ نُؤْمِنُ إِلَّا إِلَيْنَا عَهْدَ اللَّهِ إِنْ قَالُوا الَّذِينَ
- (184) صَادِقِينَ كُنْتُمْ
- (184) الْمُنِيرِ وَالْكِتَابِ وَالزُّبُرِ بِالْبَيِّنَاتِ جَاءُوا قَبْلِكَ مِّنْ رُّسُلٍ كَذَّبَ فَقَدْ كَذَّبُوكَ فَإِنْ
- (185) وَرَالْعُرْمَاتِ إِلَّا الدُّنْيَا الْحَيَاةَ وَمَا فَازَ فَقَدْ الْجَنَّةَ وَأَدْخَلَ النَّارِ عَنِ رُحْرَحٍ فَمَنْ الْقِيَامَةَ يَوْمَ أَجُورِكُمْ تُوقَفُونَ وَإِنَّمَا الْمَوْتِ دَائِقَةُ نَفْسٍ كُلِّ
- (186) عَزَمَ مِنْ ذَلِكَ فَإِنَّ وَأَوْتِنْتُمْ تَصِيرُوا وَإِنْ كَثِيرًا أَدَى أَشْرَكُوا الَّذِينَ وَمِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْكِتَابِ أَوْثُوا الَّذِينَ مِنْ وَلِتَسْمَعَنَّ وَأَنْفُسَكُمْ أَمْوَالِكُمْ فِي لِنَبْلُوَنَّ
- (187) الْأُمُورِ
- (187) شَتْرُونَ يَمَا فَيَسَّ قَلِيلًا تَمَنَّا بِهِ وَاسْتَرَوْا ظُهُورِهِمْ وَرَاءَ قَنَبُدُوهُ تَكْتُمُونَهُ وَلَا لِلنَّاسِ لِنُبَيِّنَنَّ الْكِتَابِ أَوْثُوا الَّذِينَ مِيثَاقَ اللَّهِ أَخَذَ وَإِذْ
- (188) أَلِيمٌ عَذَابٌ وَلَهُمْ الْعَذَابِ مَنْ بِمَفَازَةٍ تَحْسَبْتَهُمْ فَلَا يَفْعَلُوا لَمْ بِمَا يُحْمَدُوا أَنْ وَيُحِبُّونَ أَنَّمَا يَفْرَحُونَ الَّذِينَ تَحْسَبِينَ لَا
- (189) قَدِيرٌ شَيْءٌ كُلُّ عَلَى اللَّهِ وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ مُلْكٌ وَبِاللَّهِ
- (190) الْأَلْيَابِ لِأُولِي آيَاتِ وَالنَّهَارِ اللَّيْلِ وَاخْتِلَافِ وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ خَلْقٍ فِي إِنْ
- (191) النَّارِ ذَابَعٌ قَفَا سُبْحَانَكَ بَاطِلًا هَذَا خَلَقْتَ مَا رَبَّنَا وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ خَلْقٍ فِي يَتَفَكَّرُونَ وَجُنُوبِهِمْ وَعَلَى وَقُعُودًا قِيَامًا اللَّهُ يَذْكُرُونَ الَّذِينَ
- (192) أَنْصَارٍ مِنْ لِلظَّالِمِينَ وَمَا أَخْرَجْتَهُ فَقَدْ النَّارَ نُدْخِلُ مِنْ إِنَّكَ رَبَّنَا

(193) الْأَبْرَارِ مَعَ وَتَوَقَّنَا سَيِّئَاتِنَا عَنَّا وَكَفَّرَ ذُنُوبَنَا لَنَا فَاعْفِرْ رَبَّنَا فَامَنَّا بِرَبِّكُمْ آمَنُوا أَنْ لِلإِيمَانِ يُنَادِي مُنَادِيًا سَمِعْنَا إِنَّنَا رَبَّنَا

(194) الْمِيْعَادَ تُخْلِفُ لَا إِنَّكَ الْوَقِيْمَةُ يَوْمَ تُخْزِنَا وَلَا رُسُلِكَ عَلَيَّ وَعَدْتُنَا مَا وَآتَيْنَا رَبَّنَا

بِبِلِيْسَ فِي وَأُوذُوا بِبَارِهِمْ مِنْ وَأَخْرَجُوا هَاجِرُوا فَالَّذِينَ بَعْضٌ مِّنْ بَعْضِكُمْ أَنْتَى أَوْ ذَكَرَ مِّنْ مِّنْكُمْ عَامِلٍ عَمَلٍ أَضِيْعٌ لَا أَنِّي رَبُّهُمْ لَهُمْ فَاسْتَجَابَ
(195) الثَّوَابِ حُسْنٌ عِنْدَهُ وَاللَّهُ اللَّهُ عِنْدَ مَنْ ثَوَابًا الْأَنْهَارُ تَحْتِهَا مِنْ تَجْرِي جَنَاتٍ وَلَأَدْخَلْنَهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ عَنْهُمْ لَأَكْفَرَنَّ وَقَتْلُوا وَأَوْقَاتًا

(196) الْبِلَادِ فِي كَفَرُوا الَّذِينَ تَقَلَّبُ يَغْرَتَكَ لَا

(197) الْمِهَادُ وَبِنَسْ جَهَنَّمَ مَاوَاهُمْ تَمَّ قَلِيلٌ مَتَاعٌ

(198) لِلْأَبْرَارِ خَيْرٌ اللَّهُ عِنْدَ وَمَا اللَّهُ عِنْدَ مَنْ نَزَلَ فِيهَا خَالِدِينَ الْأَنْهَارُ تَحْتِهَا مِنْ تَجْرِي جَنَاتٍ لَهُمْ رَبَّهُمْ اتَّقُوا الَّذِينَ لَكِنِ

إِنَّ رَبَّهُمْ عِنْدَ هُمْ أَجْرٌ لَهُمْ أُولَئِكَ قَلِيلًا تَمَنَّأَ اللَّهُ بِآيَاتٍ يَشْتَرُونَ لَا لِلَّهِ خَاشِعِينَ إِلَيْهِمْ أَنْزَلَ وَمَا إِلَيْكُمْ أَنْزَلَ وَمَا بِاللَّهِ يُؤْمِنُ لَمَنْ الْكِتَابِ أَهْلٍ مِنْ وَإِنَّ
(199) الْحِسَابِ سَرِيعٌ اللَّهُ

(200) تُفْلِحُونَ لَعَلَّكُمْ اللَّهُ وَاتَّقُوا وَرَابِطُوا وَصَابِرُوا اصْبِرُوا آمَنُوا الَّذِينَ أَيُّهَا يَا

Тарҷумаи сураи Оли Имрон ба забони тоҷикӣ (тоҷики)

(Хонадони имрон)

Ба номи Худои бахшояндаи меҳрубон

1. Алиф. Лом. Мим.
2. Аллоҳ аст, ки ҳеҷ маъбуде барҳақ ғайри ӯ нест. Зиндаву поянда аст!
3. Ин китобро, ки тасдиққунандаи китобҳои пеш аз он аст, ба ҳақ бар ту нозил кард ва қабл аз он Таврот ва Инҷилро,
4. барои ҳидояти мардум фиристод ва Фурқонро нозил кард. Барои онон, ки ба оёти Худо имон намеоранд, азобе саҳт муҳайёст ва Худо пирӯзманду интиқомгиранда аст.
5. Ҳеҷ чиз дар заминро осмон бар Худо пӯшида нест.
6. ӯст, ки шуморо дар раҳми модарон ба ҳар сон, ки хоста бошад, сураат мебандад. Нест маъбуде барҳақ ҷуз ӯ, ки пирӯзманду ҳақим аст!
7. ӯст, ки ин китобро бар ту нозил кард. Баъзе аз оятҳои муҳкамотанд², ин оятҳои уммулкитобанд ва баъзе оятҳои муташобеҳотанд. Аммо онҳо, ки дар дилашон майл ба ботил аст, ба сабаби фитнаҷӯӣ (гумроҳ кардан) ва майл ба таъвилз, аз муташобеҳот пайравӣ мекунанд, дар ҳоле, ки маънии (ҳақиқии муташобеҳотро) онро ҷуз Худо (қасе) намедонад. Ва онон, ки қадам дар дониш

устувор кардаанд, мегӯянд: «Мо ба он имон овардаем. Ҳама аз ҷониби Парвардигори мост». Ва хирадмандонанд, ки панд мегиранд.

8. Эй Парвардигори мо, аз он пас, ки моро ҳидоят кардаӣ, дилҳои моро ба ботил моил масоз ва раҳмати худро бар мо арзонӣ дор, ки ту бисёр бахшояндаӣ!

9. Эй Парвардигори мо, ту мардумро дар он рӯзе, ки ҳеч шакке дар он нест, гирд меоварӣ. Ба яқин, ки Худо ба ваъда хилоф накунад!

10. Кофиронро дороиҳо ва фарзандонашон ҳаргиз аз азоби Худо нараҳонад. Онҳо худ ҳезуми оташи ҷаҳаннаманд.

11. Ба шеваи оли Фиръавн ва пешиниёнашон оёти моро такзиб карданд (дурӯғ бароварданд). Пас Худо ононро ба ҷазои гуноҳонашон бозхост кард. Ва уқубати Худо саҳт аст!

12. Ба кофирон бигӯӣ: «Ба зудӣ мағлуб хоҳед шуд ва дар ҷаҳаннам, он оромгоҳи бад, гирд хоҳед омад!»

13. Дар он ду гурӯҳ, ки ба ҳам расиданд, барои шумо ибрате буд: гурӯҳе дар роҳи Худо меҷангиданд ва гурӯҳе дигар кофир буданд. Ононро ба ҷашми худ дучандони хеш меиданд. Худо ҳар касро, ки бихоҳад, ёрӣ диҳад. Ва соҳибназаронро дар ин ибратад!

14. Дар ҷашми мардум ороиш ёфтааст ишқи ба орзуҳои нафсонӣ ва дӯст доштани занону фарзандон ва моли зиёде аз тилло ва нуқра ва аспони нишондор ва чорпоён ва зироъат. Ҳамаи инҳо матоъи зиндагии ин ҷаҳонӣ ҳастанд, дар ҳоле, ки бозгашти нек назди Худост!

15. Бигӯ: «Оё шуморо ба чизҳое беҳтар аз инҳо огоҳ кунам?» Барои онон, ки парҳезгорӣ пеша кунанд, дар назди Парвардигорашон бихиштҳоест, ки наҳрҳо дар онҳо равон аст. Инҳо бо занони покиза дар айни хушнудии Худо, ҷовидона дар он ҷо хоҳанд буд. Ва Худо аз ҳоли бандагон огоҳ аст:

16. Касоне, ки мегӯянд: «Эй Парвардигори мо, имон овардаем, гуноҳи моро биёмурз ва моро аз азоби оташ ҳифз кун!».

17. Собирону ростгӯён ва фармонбардорону инфоқкунандагон ва онон, ки дар саҳаргоҳон омурзиш металабанд.

18. Аллоҳ гувоҳӣ дод, ки ҳеҷ худое (барҳақ) чуз ӯ нест. Ва гувоҳӣ доданд фариштагону донишмандон дар он ҳол, ки Худо тадбиркунандаи олам аст ба адл. Худое (барҳақ) чуз ӯ нест, ки пирӯзманду ҳақим аст!

19. Ҳар ойна дин дар назди Худо дини ислом аст. Ва аҳли Китоб роҳи хилоф рафтанд, аз рӯи ҳасад аз он пас, ки ба ҳаққонияти он дин огоҳ шуданд. Онон, ки ба оёти Худо кофир шуданд, бидонанд, ки албатта ӯ ба зудӣ ба ҳисобашон хоҳад расид.

20. Агар бо ту ба мучодала бархезанд, бигӯ: «Ману пайравонам дар дини хеш ба Худо ихлос варзидем». Ба аҳли Китоб ва мушрикони бигӯ: «Оё шумо ҳам ба Худо ихлос варзидаед?» Агар ихлос варзиданд, пас ҳидоят ёфтанд ва агар рӯй гардониданд, бар ту таблиғ асту бас ва Худо бандагонро мебинад.

21. Касонеро, ки ба оёти Худо имон намеоваранд ва паёмбаронро ба ноҳақ мекушанд ва мардумеро, ки аз рӯи адл фармон медиҳанд (ба ҳақ даъват мекунанд), мекушанд, ба азобе дардовар хабар деҳ!

22. Аъмоли инҳо дар дунё ва охираат нобуд шудааст ва ҳеҷ ёваре надоранд!

23. Оё ононро надидӣ, ки аз китоб баҳрае ёфта буданд, чун даъват шуданд, то китоби Худо дар бораи онҳо ҳукм кунад, сипас гурӯҳе аз онҳо бозмегаштанд ва рӯйгардонӣ мекарданд?

24. Ва ин ба он сабаб буд, ки меғуфтанд: «Чуз чанд рӯзе оташи дӯзах ба мо нарасад». Ва ин дурӯғ, ки худ баста буданд дар динашон, фиребашон дод.

25. Пас ҳолашон чӣ гуна хоҳад буд (ва чӣ кор хоҳанд кард), ҳар вақто ки онҳоро чамъ оварем, аз барои он рӯзе, ки ҳеҷ шакке дар (вуқӯи) он нест ва подоши амали ҳар касро дода шавад ва онҳоро зулме (ситае) нашавад?

26. Бигӯ: «Бор Худоё, Туй, молики мулк! Ба ҳар, ки бихоҳӣ, мулк медиҳӣ, ва аз ҳар кӣ бихоҳӣ, мулк меситонӣ! Ҳар касро, ки бихоҳӣ, иззат медиҳӣ ва ҳар касро, ки бихоҳӣ, хорӣ медиҳӣ! Ҳамаи некиҳо ба дасти туст ва ту бар ҳар коре тавоноӣ!

27. Аз шаб кам мекунӣ ва ба рӯз меафзой ва аз рӯз кам мекунӣ ва ба шаб меафзой! Зиндари аз мурда (ҳамчунон ки мӯъминонро аз кофир ва чӯчаро аз тухм) берун меоварӣ ва мурдаро аз зинда (кофирро аз мӯъмин ва тухмро аз мурғ). Ва ба ҳар кӣ бихоҳӣ, беҳисоб рӯзӣ медиҳӣ!

28. Набояд мӯъминон кофиронро ба ҷои мӯъминон дӯст гиранд. Пас ҳар кӣ чунин кунад, ӯро бо Худо робитае нест. Магар, ин ки аз онҳо бимнок бошад (яъне дафъӣ

шарри эшон кунед, ба навъе аз ҳазар кардан). Ва Худо шуморо аз худаш (яъне аз иқобаш) метарсонад, ки бозгашт ба сӯи ӯст».

29. Бигӯ: «Ҳар чӣ дар дил доред, чӣ пинҳонаш кунед ва чӣ ошкораш созед, Худо ба он огоҳ аст. ӯ ҳар чиро, ки дар осмонҳо ва замин аст, медонад ва бар ҳар коре тавоност!

30. Рӯзе, ки ҳар кас корҳои нек ва корҳои бади худро дар баробари худ ҳозир бинад, орзу кунад, ки эй кош, миёни ӯ ва кирдори бадаш фосилае бузург бувад. Худованд шуморо аз Худаш (яъне, аз иқобаш) метарсонад. Ва Худо ба бандагонаш меҳрубон аст!»

31. Бигӯ: «Агар Худоро дӯст медоред, аз ман пайравӣ кунед, то ӯ низ шуморо дӯст бидорад ва гуноҳонатонро биёмурзад, ки ӯ омурзанда ва меҳрубон аст!»

32. Бигӯ: «Аз Худо ва расулаш фармон бибаред. Пас агар рӯй гардонанд, бидонанд, ки Худо кофиронро дӯст надорад!»

33. Худо Одаму Нӯҳ ва хонадони Иброҳиму хонадони Имронро аз ҷаҳониён баргузид:

34. Фарзандоне буданд баъзе аз насли баъзе дигар падида омада. Ва Худо шунаво ва доност!

35. Ва зани Имрон гуфт: «Эй Парвардигори ман, назр кардам, ки он чӣ дар шикам дорам, озод бошад (яъне аз кори ин ҷаҳон озоду танҳо дар хидмати Ту бошад). Ин назрро аз ман бипазир, ки бешак Ту шунаво ва доноӣ».

36. Чун фарзанди хеш бизод, гуфт: «Эй Парвардигори ман, ин ки зойидаам, духтар аст ва Худо ба он чӣ зоида буд, донотар аст ва писар чун духтар нест. ӯро Марям ном ниҳодам. ӯ ва фарзандонашро аз шайтони раҷим дар паноҳи Ту меоварам».

37. Пас Парвардигораш он духтарро ба некӣ аз ӯ пазируфт ва ба тарзе писандида парваришаш дод ва Закариёроб ба сарпарастии ӯ вобаста кард. Ва ҳар вақт ки Закариё ба меҳроб назди ӯ мерафт, пеши ӯ хӯрдани меёфт, мегуфт: «Эй Марям, инҳо барои ту аз кучо мерасад?» Марям мегуфт: «Аз ҷониби Худо», ҳар ойна ӯ ҳар касро, ки бихоҳад, беҳисоб рӯзи меҳрад.

38. Дар он ҷо Закариё Парвардигорашро нидо дод ва гуфт: «Эй Парвардигори ман, маро аз ҷониби худ фарзанде покиза ато кун, ҳамоно, ки Ту дуъоро мешунавӣ».

39.Пас ҳамчунон, ки дар меҳроб ба намоз истода буд, фариштагон нидояш доданд: «Худо туро ба Яҳё хушxabар медиҳад. ӯ (Яҳё) калимаи⁷ Худоро тасдиқ мекунад ва пешвою порсо⁸ ва паёмбарест аз шоистагон».

40.Гуфт: «Эй Парвардигори ман, чӣ гуна маро писаре бошад, дар ҳоле ки ба пирӣ расидам ва занам нозост?» Гуфт: «Ба он сон, ки Худо ҳар чӣ бихоҳад, мекунад».

41. Гуфт: «Эй Парвардигори ман, барои ман нишонае падидор кун!»
Гуфт: «Нишонаи ту ин аст, ки се рӯз бо мардум сухан нагӯӣ, магар ба ишора ва Парвардигоратро фаровон ёд кун ва дар шабонгоҳу бомдод ӯро тасбиҳ гӯӣ.

42. Ва фариштагон гуфтанд: «Эй Марям, Худо туро баргузид ва покиза сохт ва бар занони чаҳон бартарӣ дод!

43. Эй Марям, Парвардигоратро ҳамвора итоъат кун ва сачда кун ва бо намозгузoron намоз бихон!»

44. Инҳо аз хабарҳои ғайб аст, ки ба ту ваҳӣ мекунем. Вагарна он гоҳ, ки қуръа заданд, то чӣ касе аз миёнашон ӯҳдадори ниғаҳбонии Марям шавад ва он гоҳ ки корашон ба низоъ кашид, ту дар наздашон набудӣ.

45. Фариштагон гуфтанд: «Эй Марям, Худо туро ба калимаи Худ башорат медиҳад; Номи ӯ Масех, Исо писари Марям аст. Дар дунё ва охират обрӯманд ва аз наздикон аст.

46.Бо мардум, дар гаҳвора ва куҳансолӣ сухан мегӯяд ва аз шоистагон аст».

47. Марям гуфт: «Эй Парвардигори ман, чӣ гуна маро фарзанде бошад, дар ҳоле ки башаре ба ман даст назадааст?» Гуфт: «Ба он сон, ки Худо ҳар чӣ бихоҳад, меофаринад. Чун иродаи чизе кунад, ба ӯ гӯяд: «Мавҷуд шав!» пас мавҷуд мешавад.

48.Худо ба ӯ китобу ҳикмат ва Тавроту Инчил меомӯзад.

49.Ва ба пағамбарӣ бар бани Исроилаш мефиристад, ки ман ба мӯъҷизае аз Парвардигоратон назди шумо омадам. Бароятон аз гил чизе чун парранда месозам ва дар он медамам, ба изни Худо паррандае шавад ва кӯри модарзод ва пешударо шифо медиҳам. Ва ба фармони Худо мурдаро зинда мекунам. Ва ба шумо мегӯям, ки чӣ хӯрдаед ва дар хонаҳои худ чӣ захира кардаед. Агар аз мӯъминон бошед, инҳо барои шумо нишонаҳои ҳаққонияти ман аст!

50.Тавроти ҳозирро тасдиқ мекунам ва поре аз чизҳоеро, ки бар шумо ҳаром шуда, ҳалол мекунам. Бо нишоне аз Парвардигоратон назди шумо омадам. Аз Худо битарсед ва манро итоъат кунед!

51. Аллоҳ Парвардигори ману шумост. Бипарастедаш, ки роҳи рост ин аст!

52. Чун Исо дарёфт, ки ба ӯ имон намеоваранд, гуфт: «Чӣ касоне дар роҳи Худо ёридиҳандагони мананд?» Ҳавориён гуфтанд: «Мо ёридиҳандагони Худоем (нусратдиҳандагони дини Худо ҳастем). Ба Худо имон овардаем. Шаҳодат деҳ, ки мо таслим ҳастем».

53.Эй Парвардигори мо, ба он чӣ нозил кардаӣ, имон овардем ва аз расул пайравӣ кардем, моро дар шумори гувоҳидиҳандагон бинавис!»

54.Онон нақша кашиданд¹Ова Худо ҳам чораҷӯӣ кард ва Худо беҳтарини чораҷӯён аст.

55.Он гоҳ Худо гуфт: «Эй Исо, ман туро мемиронам (мурод аз миронидан ин ҷо хоб аст) ва ба сӯи худ бармеоварам ва аз кофирон дур месозам ва то рӯзи қиёмат ононро, ки аз ту пайравӣ кунанд, болои кофирон қарор хоҳам дод. Сипас бозгашти ҳамаи шумо ба сӯи Ман аст ва Ман дар он чӣ ихтилоф мекардед, миёнатон ҳукм мекунам.

56. Аммо ононро, ки кофир шуданд, дар дунёву охират ба саҳтӣ азоб хоҳам кард ва онҳоро мададгоре нест!»

57.Аммо онон, ки имон оварданд ва корҳои нек карданд, Худо муздашонро ба тамомӣ хоҳад дод. Худо ситамгонро дӯст надорад!

58. Инҳо, ки бар ту меҳонем, аз оёт ва пандҳои ҳикматомез аст.

59. Мисоли Исо дар назди Худо чун мисоли Одам аст, ки ӯро аз хок биёфарид ва ба ӯ гуфт: «Мавҷуд шав». Пас мавҷуд шуд.

60. Ин сухани ҳақ аз ҷониби Парвардигори ту аст. Аз шаккунандагон мабош.

61. Аз он пас, ки ба огоҳӣ расидаӣ, ҳар кас, ки дар бораи ӯ¹¹ бо ту ҷидол кунад, бигӯ: «Биеед, то ҳозир оварем мо фарзандони худро ва шумо фарзандони худро, мо занони худро ва шумо занони худро, мо худро ва шумо ҳам худро (омода созед). Он гоҳ дуъову тазарруъ кунем ва лаънати Худоро бар дурӯғгӯён бифиришем!»

62.Ҳамоно ин достонест рости дуруст. Ҷуз Аллоҳ ҳеҷ маъбуде барҳақ нест. ӯ Худои пирӯзманду ҳақим аст!

63. Агар рӯй гардонанд, Худованд муфсидонро мешиносад!

64. Бигӯ «Эй аҳли Китоб, биёед аз он калимае, ки пазируфтаи мову шумост, пайравӣ кунем, он ки чуз Худоро напарастем ва ҳеҷ чизро шарики ӯ насозем ва баъзе аз мо баъзе дигарро ғайри Худо ба парастии нагирад. Агар онон рӯй гардонанд бигӯ: «Шоҳид бошед, ки мо мусалмон ҳастем».

65. Эй аҳли Китоб, чаро дар бораи Иброҳим ҷидол мекунад, дар ҳоле ки Тавроту Инҷил баъд аз ӯ нозил шудааст? Магар намеандешед?

66. Ҳон, эй аҳли Китоб, ҷидолатон дар он ҷӣ ба он илм доред, раво бошад, чаро дар он ҷӣ ба он илм надоред, ҷидол мекунад? Дар ҳоле ки Худо медонад ва шумо намедонед!

67. Иброҳим на яҳудӣ буд, на насронӣ, балки ҳанифи¹² мусалмон буд ва аз мушрикони набуд.

68. Наздиктарин касон ба Иброҳим ҳамон пайравони ӯ ва ин паёмбару мӯъминон ҳастанд. Ва Худо ёвари мӯъминон аст.

69. Гурӯҳе аз аҳли китоб дӯст доранд, ки шуморо гумроҳ кунанд ва ҳол он ки намедонанд, ки чуз худро гумроҳ намекунанд!

70. Эй аҳли Китоб, бо он ки худ ба оёти Худо шоҳидӣ медиҳед, чаро инкораш мекунад?

71. Эй аҳли Китоб, бо он ки аз ҳақиқат огоҳед, чаро ҳақро ба ботил меомезед ва ҳақиқатро пинҳон мекунад?»

72. Тоифае аз аҳли Китоб гуфтанд: «Дар аввали рӯз ба он ҷӣ бар мӯъминон нозил шудааст, имон биёваред ва дар охири рӯз инкораш кунед, то магар аз эътиқоди хеш бозгарданд».

73. Ва гуфтанд: «Чуз пайравони дини худро тасдиқ макунед». Бигӯ: «Ҳидоят, ҳидояти худоист». Ва агар гӯянд, ки ба дигарон ҳамон чизҳое арзонӣ шавад, ки ба шумо арзонӣ шудааст ё агар гӯянд, ки фардо дар назди Парвардигоратон бо шумо ба ҳуҷҷат меистанд, бигӯ: «Неъматҳо ба дасти Худост, ба ҳар кӣ хоҳад, онро ато мекунад, ки ӯ фарохнеъмату доност!»

74. Ҳар киро бихоҳад хоси раҳмати худ мекунад ва Худо соҳибкарамest бас бузург!

75. Аз миёни аҳли Китоб касест, ки агар ўро амин шуморӣ ва қинторе(моли зиёд) ба ў бисупорӣ, онро ба ту бозмегардонад ва аз онҳо касест, ки агар аминаш шуморӣ ва диноре ба ў бисупорӣ, чуз ба исрор ва талаби мукаррар онро бознагардонад. Зеро мегӯяд: «Нест бар мо дар ҳаққи нохондагон ҳеч роҳ (яъне, моро бар моли араб, ки ҳамдини мо нестанд муохаза нахоҳад шуд)». Инҳо худ медонанд, ки ба Худо дурӯғ мебанданд.

76. Оре, ҳар кас, ки ба аҳди хеш вафо кунад ва парҳезгор бошад, Худо парҳезгоронро дӯст медорад.

77. Касоне, ки аҳди Худо ва савгандҳои худро ба баҳои андак мефурӯшанд, дар охират насибе надоранд ва Худо дар рӯзи қиёмат на ба онон сухан мегӯяд ва на ба онон менигарад ва на ононро покиза месозад. Ва барояшон азобе дардовар аст!

78. Ва аз миёни онҳо гурӯҳе ҳастанд, ки ба шеваи китоби Худо сухан мегӯянд, то пиндоред, ки он чӣ мегӯянд, аз китоби Худост, дар ҳоле ки аз китоби Худо нест. Ва мегӯянд, ки аз ҷониби Худо омада ва ҳол он ки аз ҷониби Худо наёмадааст. Ва худ медонанд, ки бар Худо дурӯғ мебанданд.

79. Нашояд ҳеч башареро, ки Худо ба ў китобу ҳикмат ва нубувват дода бошад, он гоҳ ба мардум бигӯяд, ки бандағони ман бошед, на бандағони Худо. Ва ҳол он ки паёмбарон мегӯянд: «Ҳамчунон ки аз китоби Худо меомӯзед ва дар он мехонед, парастандағони Худо бошед».

80. Ва низ ба шумо намефармояд, ки фариштагону паёмбаронро худоён пиндоред. Оё пас аз он ки ислом овардаед, шуморо ба қуфр фармон медиҳад?

81. Ва Худо аз паёмбарон паймон гирифт, ки шуморо китобу ҳикмат додаам, ба паёмбаре, ки дини шуморо тасдиқ мекунад ва ба паём назди шумо меояд, бигаравед ва ёриаш кунед. Гуфт: «Оё иқрор кардед ва аҳди сангини Маро пазируфтед?» Гуфтанд: «Иқрор кардем». Гуфт; «Пас шаҳодат диҳед ва Ман низ бо шумо аз шоҳидонам».

82. Ва ҳар кӣ аз он пас сарпечӣ кунад, аз фосиқон аст.

83. Оё дине чуз дини Худо мечӯянд, ҳол он ки он чӣ дар осмонҳо вазамин аст, хоҳу нохоҳ таслими фармони ў ҳастанд ва ба назди ў бозгардонда мешавед!

84. Бигӯ: «Ба Худо ва он чӣ бар мо ва бар Иброҳиму Исмоил ва Исҳоқу Яъқуб ва фарзандони ў ва низ он чӣ бар Мӯсову Исо ва паёмбарони дигар аз ҷониби

Парвардигорашон нозил шудааст, имон овардем. Миёни ҳеч як аз онҳо фарқе намениҳем ва ҳама таслими иродаи ӯ ҳастем».

85. Ва ҳар кас, ки дине чуз ислом ихтиёр кунад, аз ӯ пазируфта нахоҳад шуд ва дар охират аз зиёндидагон хоҳад буд.

86. Чӣ гуна Худо ҳидоят кунад қавмеро, ки нахуст имон оварданд ва ба ҳаққонияти расул шаҳодат доданд ва далелҳову оёти равшанро мушоҳида карданд, сипас кофир шуданд? Худо ситамкоронро ҳидоят намекунад!

87. Ҷазояшон ин аст, ки лаънати Худо ва фариштагон ва ҳамаи мардум бар онон аст.

88. Ҷовид дар лаънат бимонанд ва аз азобашон кам нашавад ва мӯҳлаташон надиханд,

89. магар онон, ки аз он пас тавба кунанд ва ба салоҳ оянд, зеро Худо омурзанда ва меҳрубон аст!

90. Тавбаи касоне, ки пас аз имон овардан кофир шуданд ва бар куфри худ афзуданд, пазируфта нахоҳад шуд. Инҳо гумроҳанд!

91. Онон, ки кофир шуданд ва кофир мурданд, агар бихоҳанд, ба андозаи ҳамаи замин тилло диҳанд ва ҳештанро аз азоб бозхаранд, аз онҳо пазируфта нахоҳад шуд. Барояшон азобе дарднок аст ва онҳоро ҳеч ёваре нест.

92. Некиро дарнахоҳед ёфт, то он гоҳ ки аз он чӣ дӯст медоред, инфоқ (*нафақа*) кунед. Ва ҳар чӣ инфоқ мекунад, Худо ба он огоҳ аст.

93. Ҳамаи таъомҳо бар бани Исроил ҳалол буд, ғайри онҳо, ки пеш аз нузули Таврот Исроил бар худ ҳаром карда буд. Бигӯ: «Агар рост мегӯед, Тавротро биёвареду бихонед».

94. Аз он пас ҳар кӣ бар Худо дурӯғ бандад, аз ситамкорон аст.

95. Бигӯ: «Худо рост мегӯяд. Оини ҳанифи¹³ Иброҳимро пайравӣ кунед ва ӯ аз мушрикони набуд.

96. Нахустин хонае, ки барои мардум бино шуда, ҳамон аст, ки дар Макка аст. Хонае, ки ҷаҳониёнро сабаби баракат ва ҳидоят аст!

97. Дар он ҷост оёти равшан ва мақоми Иброҳим. Ва ҳар кӣ ба он дохил шавад, эмин аст. Барои Худо ҳаққи он хона бар касоне, ки қудрати рафта ба онро дошта бошанд,

вочиб аст. Ва ҳар кӣ роҳи куфр пеш гирад, бидонад, ки Худо аз ҷаҳониён бениёз аст».

98. Бигӯ: «Эй аҳли Китоб, чаро оёти Худоро инкор мекунад? Худо нозир бар аъмоли шумост!»

99. Бигӯ: «Эй аҳли Китоб, ба чӣ сабаб онҳоро, ки имон овардаанд, аз роҳи Худо бозмедоред ва мехоҳед, ки ба роҳи қач раванд? Ва шумо худ ба зиштии кори хеш огоҳед ва Худо низ аз он чӣ мекунад, ғофил нест»!

100. Эй касоне, ки имон овардаед, агар гурӯҳе аз аҳли Китобро итоъат кунед, шуморо аз имонатон ба куфр бозмегардонанд.

101. Чӣ гуна кофир мешавед, дар ҳоле ки оёти Худо бар шумо хонда мешавад ва расули ӯ дар миёни шумост? Ва ҳар кӣ ба Худо тамассук чӯяд, ба роҳи рост ҳидоят шудааст.

102. Эй касоне, ки имон овардаед, он чунон ки шоистаи тарс аз Худост, аз ӯ битарсед ва ҷуз дар мусалмонӣ намиред.

103. Ва ҳамагон даст дар ресмони Худо (дини Худо) занед ва пароканда машавед ва аз неъмате, ки Худо бар шумо арзонӣ доштааст, ёд кунед: он ҳангом, ки душмани якдигар будед ва ӯ дилҳоятонро ба ҳам меҳрубон сохт ва ба лутфи ӯ бародар шудед. Ва бар лаби чоҳе аз оташ будед, Худо шуморо аз он бираҳонид. Худо оёти худро барои шумо инчунин баён мекунад, то ки ҳидоят ёбед.

104. Бояд, ки аз миёни шумо гурӯҳе бошанд, ки ба хайр даъват кунанд ва амр ба маъруф ва наҳй аз мункар кунанд. Инҳо растагоронанд.

105. Монанди он касоне мабошед, ки пас аз он ки оёти равшани Худо бар онҳо ошкор шуд, пароканда гаштанд ва бо якдигар ихтилоф (*зиддият*) варзиданд, албатта, барои инҳо азобе бузург хоҳад буд.

106. Он рӯз, ки гурӯҳе сафедруӣ ва гурӯҳе сияхруӣ шаванд, ба онон, ки сияхруӣ шудаанд, мегӯянд: «Оё шумо пас аз имон оварданатон кофир шудед? Ба сабаби кофир шуданатон бичашед азоби Худоро!»

107. Аммо онон, ки сафедруӣ шудаанд, ҳамвора ғарқ дар раҳмати Парвардигор бошанд.

108. Инҳо оёти Худост, ки ба ҳақ бар ту фуру меҳонем. Ва Худо ба мардуми ҷаҳон ситам раво намедорад!

109. Аз они Худост ҳар чӣ дар осмонҳову замин аст ва ҳамаи корҳо ба ӯ бозгардонида шавад.

110. Шумо беҳтарин уммате ҳастед аз миёни мардум падида омада, ки амр ба маъруф ва наҳй аз мункар мекунад ва ба Худо имон доред. Агар аҳли Китоб низ имон биёваранд, барояшон беҳтар аст. Баъзе аз онҳо мӯъминанд, вале бештарин табаҳқоронанд.

111. Ба шумо чуз андак озор дигар осебе нарасонанд. Агар бо шумо ҷанг кунанд, пушт кунанд ва рӯй ба гурез ниҳанд ва пирӯз нагарданд.

112. Ҳар ҷо, ки бошанд, ҳамеша хорӣ бар онҳо зада шудааст, магар он ки дар амони (яъне, аҳд ва зиммаи) Худо ва дар амони мардум бошанд. Ва бо хашми Худо қарин шудаанд ва ҳамеша хориву бечорагӣ бар онҳо муқаррар шуд, зеро ба оёти Худо кофир шуданд ва паёмбаронро ба ноҳақ куштанд. Ва ин ба он сабаб буд, ки исён (*нофармонӣ*) варзиданд ва таҷовуз карданд.

113. Аҳли Китоб ҳама яксон нестанд. Гурӯҳе ба тоъати Худо истодаанд ва оёти Худоро дар дили шаб тиловат мекунанд ва сачда ба ҷой меоваранд.

114. Ва ба Худо ва рӯзи қиёмат имон доранд ва амр ба маъруф ва наҳй аз мункар мекунанд ва дар корҳои нек шитоб меварзанд ва аз ҷумлаи солеҳонанд.

115. Ва ҳар кори нек, ки кунанд, ношукрӣ карда нашавад, зеро Худо ба парҳезгорон огоҳ аст!

116. Кофиронро амволу авлодашон ҳеҷ аз азоби Худо нараҳонад ва онон аҳли оташанд, ҷовидона дар ҷаҳаннам бошанд!

117. Он чӣ инҳо дар ин ҷаҳон инфоқ мекунанд, монанди он аст, ки тундбоде сард бар киштзори қавми бар хеш ситамкарда бивазад ва он киштаро нобуд созад. Худо бар онҳо ситам раво надошт. Онон худ бар худ ситам карданд.

118. Эй касоне, ки имон овардаед, дӯсти ҳамрозе ғайр аз ҳамдинони худ магиред, ки дигарон аз ҳеҷ зараре дар ҳақи шумо кӯтоҳӣ намекунанд ва хостори ранҷу машаққати шумоянд. Ва душманӣ аз гуфторашон ошкор аст ва он кина, ки дар дил доранд, бештар аст аз он чӣ ба забон меоваранд. Оётро бароятон ошкор сохтем, агар ба ақл дарёбед!

119. Огоҳ бошед, ки шумо ононро дӯст медоред ва ҳол он ки онҳо шуморо дӯст надоранд. Шумо ба ҳамаи ин китоб имон овардаед. Чун шуморо бубинанд, гӯянд: «Мо ҳам имон овардаем». Ва чун хилват кунанд, аз ғояти кинае, ки ба шумо

доранд, сарангушти хеш ба дандон газанд. Бигӯ: «Дар кинаи хеш бимиред! ҳар ойна Худо ба он чӣ дар дилҳост, огоҳ аст».

120. Агар хайре ба шумо расад, андӯхгин шаванд ва агар ба мусибате гирифтор оед, шодмон гарданд. Агар сабр варзед ва парҳезгорӣ кунед, аз макрашон ба шумо зиёне нарасад, ки Худо ба ҳар коре, ки мекунад, ихота (огоҳии комил) дорад!

121. Ва бомдодон аз миёни касони хеш берун омадӣ, то мӯъминонро дар он ҷойҳо, ки мебоист бичанганд, биншонӣ ва Худо шунавову доност!

122. Ду гурӯҳ¹⁴ аз шумо нияти он карданд, ки дар ҷанг сустӣ (буздили) варзанд ва Худо ёваршон буд (ба онҳо кӯмак кард, то аз ин андеша баргаштанд), пас мӯъминон бояд, ки бар Худо таваккул кунанд¹⁵ !

123. Албатта, Худо шуморо дар Бадр ёрӣ кард ва ҳол он ки нотавон будед. Пас аз Худо битарсед, то ки сипосгузор шавед!

124. Он гоҳ, ки ба мӯъминон мегуфтӣ, ки агар Худо се ҳазор фаришта ба ёриатон фурӯ фиристад, оё шуморо кофӣ нахоҳад буд?

125. Бале, агар пайдорӣ кунед ва парҳезгор бошед, чун душманон тохтутоз оваранд, Худо бо панҷ ҳазор аз фариштагони нишондор шуморо ёрӣ кунад.

126. Ва Худованд ин корро ҷуз барои шодмонӣ ва дилгармии шумо накард. Ва нест ёриё, магар аз сӯи Худои пирӯзманду доно,

127. то гурӯҳе аз кофиронро ҳалок кунад ё хор гардонад. Он гоҳ навмед бозгарданд.

128. Нест туро аз ин кор чизе (тасарруфе), ё онҳоро ба тавба водорад ё он ситамкоронро азоб кунад, ҳар ойна онҳо ситамгаранд.

129. Аз они Худост, ҳар чӣ дар осмонҳо ва замин аст. Ҳар киро бихоҳад, меомурзад ва ҳар киро бихоҳад, азоб мекунад ва Худо омурзандаву меҳрубон аст!

130. Эй касоне, ки имон овардаед, рибо маҳӯред чандбаробар. Ва аз Худо битарсед, то растагор шавед!

131. Ва битарсед аз оташе, ки барои кофирон муҳайё шудааст.

132. Ва аз Худову расул итоъат кунед, то дохили раҳмат шавед!

133. Бар якдигар пешӣ гиред барои омурзиши Парвардигори хеш ва расидан ба он биҳишт, ки паҳнояш ба қадри ҳамаи осмонҳову замин аст ва барои парҳезгорон муҳайё шудааст.

134. Он касон, ки дар осоиш ва сахтӣ инфоқ мекунанд ва хашми хеш фурӯ мебаранд ва аз хатои мардум дармегузаранд. Худо нақӯкоронро дӯст дорад!

135. Ва он касон, ки чун коре зишт кунанд ё ба худ ситаме кунанд, Худоро ёд мекунанд ва барои гуноҳҳои хеш омурзиш мецоҳанд ва кист чуз Худо, ки гуноҳонро биёмурзад? Ва чун ба зиштии гуноҳ огоҳанд, дар он чӣ мекарданд, пой нафишуранд.

136. Подоши инҳо омурзиши Парвардигорашон аст ва низ биҳиштҳое, ки дар онҳо наҳрҳо ҷорист. Дар он ҷо ҷовидонанд ва чӣ некӯст подоши некӯкорон!

137. Пеш аз шумо воқеъаҳое будааст, пас бар рӯи замин бигардед ва бингаред, ки поёни кори онҳо, ки паёмбаронро ба дурӯғгӯй нисбат медоданд, чӣ будааст?

138. Ин барои мардум далеле равшан ва барои парҳезгорон роҳнамову пандест.

139. Сустӣ макунед ва андӯхгин мабошед, зеро агар имон оварда бошед, шумо бартарӣ хоҳед чувт.

140. Агар бар шумо захме расид¹⁶, ба он қавм низ ҳамчунон захме расидааст. Ва ин рӯзгор аст, ки ҳар дам онро бар муроди касе мегардонем, то Худо касонеро, ки имон овардаанд, ошкор созад ва баъзе аз шуморо шаҳид гардонад. Ва Худо ситамгоронро дӯст надорад.

141. ва то мӯъминонро покиза гардонад ва кофиронро нобуд созад.

142. Оё гумон кардед, ки ба биҳишт дароед, пеш аз он ки Худо мучоҳидон ва собиронро аз миёни шумо ошкор созад?

143. Пеш аз он ки маргатон фаро расад, орзуи марг мекардед, инак, маргро дидед ва дар он менигаред¹⁷!

144. Чуз ин нест, ки Муҳаммад паёмбарест, ки пеш аз ӯ паёмбароне дигар буданд. Оё агар бимирад ё кушта шавад, шумо ба ойини пешини худ бозмегардед? Ҳар кас, ки бозгардад, ҳеч зиёне ба Худо нахоҳад расонид. Худо сипосгузoronро подош хоҳад дод.

145. Ҳеч кас чуз ба фармони Худо намемирад. Муддат навишта шудааст. Ҳар кас хоҳони савоби ин ҷаҳонӣ бошад, ба ӯ медиҳем ва ҳар кас хоҳони савоби он ҷаҳонӣ бошад, ба ӯ медиҳем ва шукрунандагонро подош хоҳем дод!

146. Чӣ басо паёмбароне, ки худодӯстони бисёр ҳамроҳи онон ба ҷанг рафтанд ва дар роҳи Худо, ҳар чӣ ба онҳо расид, сустӣ (буздилий) накарданд ва нотавон нашуданд ва сар фуруд наёварданд ва Худо сабркунандагонро дӯст дорад.

147. Суханашон чуз ин набуд, ки мегуфтанд: «Эй Парвардигори мо, гуноҳони моро ва зиёдаравиҳои моро дар корҳо биёмурз ва моро собитқадам гардон ва дар баробари кофирон ёрӣ кун».

148. Худо подоши инҷаҳонӣ ва подоши онҷаҳониро ба онҳо арзонӣ дошт ва Худо нақӯкоронро дӯст дорад!

149. Эй касоне, ки имон овардаед, агар аз кофирон пайравӣ кунед, шуморо ба ойини пешин бармегардонанд, пас зиёндида бозмегардед.

150. На, ёриқунандаи шумо Худованд аст, ки беҳтарини ёриқунандагон аст!

151. Дар дили кофирон тарс хоҳем афканд. Зеро чизеро, ки аз осмон барои он хучҷате нафиристодааст, шарикӣ Худо гирифтанд. Ҷои онон ҷаҳаннам аст, ки барои ситамгорон макони бадест!

152. Худо ба ваъдае, ки бо шумо ниҳода буд, вафо кард, он гоҳ ки ба изни ӯ душманро мекуштед. Ва чун ғаниматеро, ки ҳаваси онро дар сар доштед, ба шумо нишон дод, сустӣ кардед ва дар он амр ба низоъ пардохтед ва нофармонӣ варзидед. Баъзе хостори дунё шудед ва баъзе хостори охират. Сипас, то шуморо ба балое мубтало кунад, ба гурехтан водошт¹⁸ ! Инак, шуморо бибахшид, ки ӯро ба мӯъминон бахшоишест!

153. Он гоҳ, ки мегурехтед ва ба касе нигоҳ намекардед ва паёмбар шуморо дар ҷамоъате, ки аз пушти шумо буд, садо меод. Пас ба сазо, ғаме бар ғами шумо афзуд. Акнун андӯҳи он чиро, ки аз даст додаед, ё ранҷеро, ки ба шумо расидааст, маҳуред. Худо ба ҳар коре, ки мекунед, огоҳ аст¹⁹ !

154. Он гоҳ, пас аз он андӯҳ, Худо ба шумо эминӣ арзонӣ дошт, чунонки гурӯҳеро хоби ором фуру гирифт. Аммо гурӯҳе дигар, ки чун мардуми асри ҷоҳилият ба Худо гумони ботил доштанд, ҳанӯз гирифтори фикри хештан буданд ва мегуфтанд: «Оё ҳаргиз кор ба дасти мо хоҳад афтод?» Бигӯ: «Ҳамаи корҳо ба дасти Худост». Онон дар дили худ чизеро пинҳон медоранд, ки намехоҳанд барои ту ошкораш

созанд. Мегӯянд: «Агар моро ихтиёре буд, ин ҷо кушта намешудем». Бигӯ: «Агар дар хонаҳои худ ҳам мебудед, касоне, ки кушта шудан бар онҳо муқаддар шудааст, аз хона ба қатлгоҳашон берун мерафтанд. Худо он чиро, ки дар сина доред, меозмояд ва дилҳоятонро пок мегардонад». Ва Худо ба он ҷӣ дар дилҳост, огоҳ аст!

155. Аз миёни шумо онон, ки дар рӯзи муқобалаи он ду гурӯҳ бигурехтанд, ба сабаби баъзе аз аъмолашон шайтон онҳоро ба хато афканда буд. Инак, Худованд афвашон кард, ки ӯ омурзанда ва бурдбор аст!

156. Эӣ касоне, ки имон овардаед, монанди он кофирон мабошед, ки дар бораи бародарони худ, ки ба сафар ё ба ҷанг рафта буданд, мегуфтанд: «Агар назди мо монда буданд, намемурданд, ё кушта намешуданд». Худо ин пиндорро чун ҳасрате дар дили онҳо гардонд. Ва Худост, ки зинда мекунад ва мемиронад ва ӯст, ки аъмоли шуморо мебинад!

157. Агар дар роҳи Худо кушта шавед, ё бимиред, омурзиш ва раҳмати Худо аз он ҷӣ дар ин ҷаҳон гирд меоваред, беҳтар аст.

158. Ва агар бимиред, ё кушта шавед, албатта, дар пешгоҳи Худованд маҳшур мешавед.

159. Ба сабаби раҳмати Худост, ки ту бо онҳо инчунин хушхӯю меҳрубон ҳастӣ. Агар тундхӯву сахтдил мебудӣ, аз гирди ту пароканда мешуданд. Пас бар онҳо бубахшой ва бар онҳо омурзиш бихоҳ ва дар корҳо бо эшон машварат кун ва чун қасди коре кунӣ, бар Худо таваккул кун, ки Худо таваккулкунандагонро дӯст дорад.

160. Агар Худо шуморо ёрӣ кунад, ҳеҷ кас бар шумо ғалаба нахоҳад кард. Ва агар шуморо хор дорад, ҷӣ касе аз он пас ёриатон хоҳад кард? Пас мӯъминон бояд, ки бар Худо таваккул кунанд!

161. Ҳеҷ паёмбаре хиёнат накунад ва ҳар кӣ ба чизе хиёнат кунад, онро дар рӯзи қиёмат бо худ оварад. Сипас ҷазои амали ҳар кас ба тамоми дода хоҳад шуд ва бар касе ситаме нашавад!

162. Оё он кас, ки ба роҳи хушнудии Худо меравад, монанди касест, ки ба хашми ӯ боз мегардад ва макони ӯ ҷаҳаннам аст ва он бадтарин бозгаштгоҳ аст.

163. Ин ду гурӯҳро назди Худо дараҷотест гуногун ва ӯ ба корҳояшон огоҳ аст!

164. Худо бар мӯъминон инъом фармуд, он гоҳ, ки аз ҷинси худашон ба миёни худашон паёмбаре равон кард, то оёташро бар онҳо бихонад ва покашон созад ва китобу ҳикматашон биёмӯзонад, ҳарчанд аз он пеш дар гумроҳии ошкоре буданд.

165. Ва оё ҳангоме ки осебе ба шумо расид, ки шумо худ дучанди он расонда будед, гуфтед: «Ин осеб аз кучо расид?» Бигӯ: «Аз ҷониби худатон». Ҳар ойна Худо бар ҳар чизе тавоност!20

166. Он чӣ дар рӯзи бархӯрди он ду гурӯҳ ба шумо расид, ба изни (*ризои*) Худо буд, то мӯъминонро ошкор созад.

167. Ва ононро (мунофиқонро) низ, ки нифоқ варзиданд, ошкор созад. Ба онҳо гуфта мешуд: «Биёед, дар роҳи Худо ҷанг кунед ё ба дифоъ пардозед». Мегуфтанд: «Агар яқин доштем, ки ҷанге дармегирад, бо шумо меомадем». Онон ба куфр наздиктаранд, то ба имон. Ба забон чизҳое мегӯянд, ки ба дил эътиқод надоранд ва Худо ба он чӣ дар дил пинҳон медоранд, огоҳтар аст!

168. Ба онон, ки аз ҷанг бозистоданд ва дар бораи бародарони худ гуфтанд, ки агар сухани моро шунида буданд, кушта намешуданд, бигӯ: «Агар рост мегӯед, маргро аз худ биронед!»21

169. Касонеро, ки дар роҳи Худо кушта шудаанд, мурда мапиндор, балки зиндаанд ва назди Парвардигорашон рӯзӣ дода мешаванд.

170. Аз фазилате, ки Худо насибашон кардааст, шодмонанд. Ва барои онҳо, ки дар паяшон ҳастанд ва ҳанӯз ба онҳо напайвастанд, хушдиланд, ки биме бар онҳо нест ва андӯҳгин намешаванд!

171. Ононро муждаи неъмату фазли Худо медиҳанд ва Худо подоши мӯъминонро бекор намекунад.

172. Аз миёни он касон, ки пас аз захм хӯрдан боз ҳам фармони Худо ва расулашро иҷобат карданд, онон, ки некӯкор бошанд ва аз Худо битарсанд, музде бузург доранд.

173. Касоне, ки мардум гуфтандашон, ки мардум барои ҷанг бо шумо гирд омадаанд, аз онҳо битарсед ва ин сухан бар имонашон бияфзуд ва гуфтанд: «Худо моро басанда аст ва чӣ некӯ ёварест!»

21. Муҷоҳид аз ҷобир ибни Абдуллоҳ ривоят кардааст, ки ин оят дар шаъни Абдуллоҳ ибни Убай ибни Салули мунофиқ ва ёронаш нозил шудааст.

174. Пас аз ҷанг бозгаштанд, дар ҳоле ки неъмату фазли Худоро ба ҳамроҳ доштанд ва ҳеҷ осебе ба онҳо нарасида буд. Инҳо ба роҳи хушнудии Худо рафтанд ва Худоро бахшоише азим аст!

175. Он шайтон аст, ки дар дили дӯстони худ бим меафканад. Агар имон овардаед, аз онҳо матарсед, аз ман битарсед!

176. Онон, ки ба қуфр мешитобанд, туро ғамгин насозанд. Инҳо ҳеҷ зиёне ба Худо намерасонанд. Худо мехоҳад онҳоро дар охират бебаҳра гардонад ва барояшон азобест бузург!

177. Ҳар ойна, онон, ки имон доданд ва қуфр хариданд, ҳеҷ зиёне ба Худо намерасонанд ва барояшон азобе дарднок аст!

178. Кофирон мапиндоранд, ки дар мӯҳлате, ки ба онҳо медиҳем, хайри онҳост. Ба онҳо мӯҳлат медиҳем, то бештар ба гуноҳашон бияфзоянд ва барои онҳост азобе хоркунанда!

179. Худо бар он нест, ки шумо мӯъминонро ба ин ҳол, ки акнун ҳастед, раҳо кунад. Меозмояд, то нопокро аз пок ҷудо созад. Ва Худо бар он нест, ки шуморо аз ғайб биогоҳонад, вале бархе аз паёмбаронашро, ки худ бихоҳад, бармегузинад. Пас ба Худо ва паёмбаронаш имон биёваред. Ва агар имон биёваред ва парҳезгорӣ кунед, ачре азим ёбед!

180. Онон, ки дар неъмате, ки Худо ба онҳо ато кардааст, бахилӣ мекунанд, мепиндоранд, ки дар бухл варзидан барояшон хайр аст. На, шарр аст! Дар рӯзи қиёмат он чиро, ки дар бахшидан бухл меварзиданд, чун тавқе ба гарданашон хоҳанд овехт. Ва аз они Худост мероси (марҷаъ, бозғашти) осмонҳову замин ва ӯ ба ҳар коре, ки мекунад, огоҳ аст!

181. Ҳар ойна Худо шунид сухани он касонро, ки меғуфтанд: «Худо бенавост ва мо тавонгарем». Гуфторашонро ва низ ин ки паёмбаронро ба ноҳақ мекуштанд, хоҳем навишт ва гӯем: «Бичашед азоби оташи сӯзонро!»

182. Ин подоши аъмолест, ки пешопеш ба ҷой овардед, вагарна Худованд ба бандагонаш ситам раво намедорад.

183. Касоне гуфтанд: «Моро бо Худо аҳдест, ки ба ҳеҷ паёмбаре имон наёварем, магар барои мо қурбоние биёварад, ки оташ онро бихӯрад». Бигӯ: «Пеш аз ман паёмбароне бо мӯъҷизаҳо ва он чӣ акнун мехоҳед, омадаанд, агар рост мегӯед, чаро онҳоро куштед?»

184. Агар туро дурӯғгӯ бароварданд, паёмбароне ҳам, ки пеш аз ту бо мӯъҷизаҳо ва навиштаҳо ва китоби равшангар омада буданд, такзиб шудаанд.

185. Ҳама кас маргро мечашад ва дар ҳақиқат дар рӯзи қиёмат музди аъмоли шуморо ба камол хоҳанд дод. Ва ҳар касро аз оташ дур созанд ва ба биҳишт дароваранд, ба пирӯзӣ расидааст. Ва ин зиндагии дунё чуз матоъе фиребанда нест.

186. Шуморо ба молу ҷон озмоиш хоҳанд кард. Ва аз забони аҳли китоб ва мушрикони озори фаровон хоҳед шунид. Агар сабр кунед ва парҳезгор бошед, нишони қудрати иродаи шумост.

187. Худо аз аҳли Китоб паймон гирифт, ки китоби Худоро барои мардум ошкор созанд ва пинҳонаш мақунанд, вале онҳо онро пушти сар афканданд ва дар муқобил баҳои андаке гирифтанд. Чӣ бад мӯъомалае карданд!

188. Ононро, ки аз корҳое, ки кардаанд, шодмон шудаанд ва дӯст доранд ба сабаби корҳои нокардаи хеш ҳам мавриди ситоиш қарор гиранд, мапиндор, ки дар паноҳгоҳе дур аз азоби Худо бошанд. Барояшон азобе дардовар муҳайёст!

189. Аз они Худост фармонравиҳои осмонҳову замин ва Худо бар ҳар чизе тавоност!

190. Ҳар ойна дар офариниши осмонҳову замин ва омаду шуди шабу рӯз хирадмандонро ибратҳост,

191. онҳо, ки Худоро истодаву нишаста ва ба паҳлӯ хуфта, ёд мекунанд ва дар офариниши осмонҳову замин меандешанд: «Эй Парвардигори мо, ин ҷаҳонро ба беҳуда наёфаридай, ту покӣ, моро аз азоби оташ боздор!

192. Эй Парвардигори мо, ҳар касро, ки ба оташ афканӣ, расвояш кардай ва золимонро ҳеч ёваре нест!

193. Эй Парвардигори мо, шунидем, ки нидокунандае ба имон фаро мехонд, ки ба Парвардигоратон имон биёваред! Ва мо имон овардем. Пас, эй Парвардигори мо, гуноҳони моро биёмурз ва бадихои моро аз мо дур кун ва моро бо некон бимирон!

194. Эй Парвардигори мо, ато кун ба мо он чиро, ки ба забони паёмбаронат ба мо ваъда додаӣ ва моро дар рӯзи қиёмат расво макун, ки Ту ваъдаи хеш хилоф намекунӣ».

195. Парвардигорашон дуъояшонро иҷобат фармуд, ки ман кори ҳеч коргузореро аз шумо, чи зан ва чи мард, ҳама аз якдигаред, ночиз намесозам. Пас гуноҳони касонеро, ки муҳочират кардаанд ва аз хонаҳояшон ронда шудаанд ва дар роҳи Ман озор дидаанд ва ҷангидаанд ва кушта шудаанд, мағфират мекунам ва ононро дар биҳиштҳое, ки дар он нахрҳо ҷорист, дохил мекунам. Ин подошест аз ҷониби Худо ва подоши некӯ назди Худост.

196. Омаду рафти кофирон дар шахрҳо туро нафиребад!

197. Ин бархурдории андакест. Пас аз он ҷойгоҳашон ҷаҳаннам аст ва ҷаҳаннам бад ҷойгоҳест!

198. Аммо барои онон, ки аз Парвардигорашон метарсанд, биҳиштҳоест, ки дар он наҳрҳо ҷорист. Ҳамеша дар он ҷо меҳмони Худо ҳастанд. Ва он ҷӣ назди Худост, барои некон беҳтар аст!

199. Баъзе аз аҳли Китоб ба Худо ва китобе, ки бар шумо нозил шуда ва китобе, ки бар худашон нозил шудааст, имон доранд. Мутеъи фармони Худоянд. Оёти Худоро ба баҳои андак намефурӯшанд. Музди онҳо назди Парвардигорашон аст. Албатта, Худо ҳисобҳоро зуд хоҳад расид.

200. Эй касоне, ки имон овардаед, бурдбор бошед ва дигаронро ба бурдборӣ фаро хонед ва дар ҷангҳо пойдорӣ кунед ва аз Худо битарсед, шояд, ки растагор шавед!